

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

57. årgang

10. juni 2014

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2014/C 175/01	Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelse i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i>	1
---------------	--	---

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2014/C 175/02	Forenede sager C-231/11 P — C-233/11 P: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 10. april 2014 — Europa-Kommissionen mod Siemens AG Österreich, VA Tech Transmission & Distribution GmbH & Co. KEG, Siemens Transmission & Distribution Ltd, Siemens Transmission & Distribution SA og Nuova Magrini Galileo SpA (Appel — konkurrence — kartel — markedet for projekter angående gasisoleret koblingsudstyr — solidarisk hæftelse for betaling af bøden — begrebet virksomhed — principperne om personligt ansvar og om individuelle straffe og sanktioner — Rettens fulde prøvelsesret — princippet om ultra petita — proportionalitets- og ligebehandlingsprincippet).	2
2014/C 175/03	Forenede sager C-247/11 P og 253/11 P: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 10. april 2014 — Areva mod Alstom SA, T&D Holding, tidligere Areva T&D Holding SA, Alstom Grid SAS, tidligere Areva T&D SA, Alstom Grid AG, tidligere Areva T&D AG og Europa-Kommissionen (Appel — konkurrence — kartel — markedet for projekter angående gasisoleret koblingsudstyr — datterselskabers ulovlige adfærd tilregnet deres moderselskaber — begrundelsespligt — solidarisk hæftelse for betaling af bøden — begrebet virksomhed — såkaldt »faktisk« solidarisk hæftelse — retssikkerhedsprincippet og princippet om individuelle straffe og sanktioner — proportionalitets- og ligebehandlingsprincippet).	3

2014/C 175/04	Sag C-616/11: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 9. april 2014 — T-Mobile Austria GmbH mod Verein für Konsumenteninformation (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberster Gerichtshof — Østrig) (Direktiv 2007/64/EF — betalingstjenester — artikel 4, nr. 23) — begrebet »betalingsinstrument« — overførselsordrer via netbank og ved anvisning i papirform — artikel 52, stk. 3 — betalingsmodtagerens ret til at opkræve et gebyr hos betaleren for brugen af et betalingsinstrument — medlemsstaternes beføjelse til at udstede et generelt forbud — kontrakt mellem en mobiltelefonoperatør og privatpersoner).	4
2014/C 175/05	Sag C-190/12: Domstolens dom (Første Afdeling) af 10. april 2014 — Emerging Markets Series of DFA Investment Trust Company mod Dyrektor Izby Skarbowej w Bydgoszczy (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Wojewódzki Sąd Administracyjny — Polen) (Præjudiciel forelæggelse — etableringsfrihed — frie kapitalbevægelser — artikel 63 TEUF og 65 TEUF — skat af juridiske personers indkomst — forskellig behandling af udbytte udbetalt til hjemmehørende og ikke-hjemmehørende investeringsfonde — udelukkelse fra skattefritagelse — ubegrundet restriktion).	5
2014/C 175/06	Sag C-288/12: Domstolens dom (Store Afdeling) af 8. april 2014 — Europa-Kommissionen mod Ungarn (Traktatbrud — direktiv 95/46/EF — beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og fri udveksling af sådanne oplysninger — artikel 28, stk. 1 — nationale tilsynsmyndigheder — uafhængighed — national lovgivning, som bringer tilsynsmyndighedens mandat til ophør før tiden — oprettelse af en ny tilsynsmyndighed og udnævnelse af en anden person til formand).	6
2014/C 175/07	Forenede sager C-293/12 og C-594/12: Domstolens dom (Store Afdeling) af 8. april 2014 — Digital Rights Ireland Ltd (sag C-293/12), Kärntner Landesregierung, Michael Seitlinger og Christof Tschohl m. fl. (sag C-594/12) mod Minister for Communications, Marine and Natural Resources, Minister for Justice, Equality and Law Reform, The Commissioner of the Garda Síochána, Ireland og The Attorney General (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court of Ireland og Verfassungsgerichtshof — Irland og Østrig) (Elektronisk kommunikation — direktiv 2006/24/EF — offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester eller elektroniske kommunikationsnet — lagring af data genereret eller behandlet i forbindelse med tilvejebringelse af sådanne tjenester — gyldighed — artikel 7, 8 og 11 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder)	6
2014/C 175/08	Sag C-435/12: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 10. april 2014 — ACI Adam BV m.fl. mod Stichting de Thuis kopie og Stichting Onderhandelingen Thuis kopie vergoeding (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hoge Raad der Nederlanden — Nederlandene) (Præjudiciel forelæggelse — intellektuelle ejendomsrettigheder — ophavsret og beslægtede rettigheder — harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet — direktiv 2001/29/EF — artikel 5, stk. 2, litra b), og artikel 5 — reproduktionsret — undtagelser og indskrænkninger — reproduktion til privat brug — lovligheden af kopiens oprindelse — direktiv 2004/48/EF — anvendelsesområde)	7
2014/C 175/09	Sag C-485/12: Domstolens dom (Første Afdeling) af 10. april 2014 — Maatschap T. van Oosterom og A. van Oosterom-Boelhouwer mod Staatssecretaris van Economische Zaken og Landbouw en Innovatie (anmodning om præjudiciel afgørelse fra College van Beroep voor het Bedrijfsleven — Nederlandene) (Landbrug — fælles landbrugspolitik — ordninger for direkte støtte — forordning (EF) nr. 73/2009 — integreret system for forvaltning og kontrol af visse støtteordninger — system til identifikation af landbrugspareller — betingelser for støtteberettigelsen — administrativ kontrol — kontrol på stedet — forordning (EF) nr. 796/2004 — fastlæggelse af arealer, der berettiger til støtte — telemåling — fysisk kontrol af landbrugspareller).	8
2014/C 175/10	Sag C-583/12: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 9. april 2014 — Sintax Trading OÜ mod Maksu- ja Tolliamet (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Riigikohus — Estland) (Præjudiciel forelæggelse — forordning (EF) nr. 1383/2003 — foranstaltninger med henblik på at forhindre markedsføring af varemærkeforfalskede og piratkopierede varer — artikel 13, stk. 1 — toldmyndighedernes kompetence til at fastslå krænkelse af en intellektuel ejendomsret)	9
2014/C 175/11	Sag C-609/12: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 10. april 2014 — Ehrmann AG mod Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs eV (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesgerichtshof — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — information og beskyttelse af forbrugerne — forordning (EF) nr. 1924/2006 — ernærings- og sundhedsanprisninger af fødevarer — mærkning og præsentation af disse fødevarer — artikel 10, stk. 2 — tidsmæssig anvendelse — artikel 28, stk. 5 og 6 — overgangsforanstaltninger)	10

2014/C 175/12	Sag C-74/13: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 9. april 2014 — GSV kft mod Nemzeti Adó- és Vámhivatal Észak-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság — Ungarn) (Præjudiciel forelæggelse — den fælles toldtarif — tarifiering — kombineret nomenklatur — Taric-koderne 7019 59 00 10 og 7019 59 00 90 — forordninger om indførelse af en midlertidig antidumpingtold på importen af visse åben mesh-stoffer af glasfibre med oprindelse i Kina — uoverensstemmelser mellem sprogversioner — forpligtelse til betaling af antidumpingtold).	11
2014/C 175/13	Sag C-85/13: Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 10. april 2014 — Europa-Kommissionen mod Den Italienske Republik (Traktatbrud — direktiv 91/271/EØF — rensning af byspildevand — artikel 3, 5 og 10 — bilag I, A og B).	11
2014/C 175/14	Sag C-115/13: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 10. april 2014 — Europa-Kommissionen mod Ungarn (Traktatbrud — punktafgifter på alkohol og alkoholholdige drikkevarer — direktiv 92/83/EØF — fastsættelse af punktafgifterne — en af nulsats omfattet fremstilling af ethanol i et destilleri — punktafgiftsfritagelse for privatpersoners fremstilling af ethanol).	13
2014/C 175/15	Sag C-225/13: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 9. april 2014 — Ville d'Ottignies-Louvain-la-Neuve, Michel Tillieut, Willy Gregoire og Marc Lacroix mod Région wallonne (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Conseil d'État — Belgien) (Præjudiciel forelæggelse — miljø — affald — direktiv 75/442/EØF — artikel 7, stk. 1 — håndteringsplan — områder og anlæg, der er egnet for bortskaffelse af affald — begrebet »affaldshåndteringsplan« — direktiv 1999/31/EF — artikel 8 og 14 — deponeringsanlæg, som allerede er godkendt eller i drift på tidspunktet for dette direktivs gennemførelse).	13
2014/C 175/16	Sag C-269/13 P: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 10. april 2014 — Acino AG mod Europa-Kommissionen (Appel — humanmedicinske lægemidler — suspension af markedsføringen af og tilbagetrækning af visse partier lægemidler, der indeholder aktivstoffet Clopidogrel — ændring af markedsføringstilladelser — forbud mod markedsføring — forordning (EF) nr. 726/2004 og direktiv 2001/83/EF — forsigtighedsprincippet — proportionalitet — begrundelsespligt).	14
2014/C 175/17	Sag C-28/13 P: Domstolens kendelse (Femte Afdeling) af 6. februar 2014 — Gabi Thesing og Bloomberg Finance LP mod Den Europæiske Centralbank (ECB) (Appel — artikel 181 i Domstolens procesreglement — artikel 169, stk. 2, i Domstolens procesreglement — appelskriftets nødvendige indhold) . .	15
2014/C 175/18	Sag C-33/13: Domstolens kendelse (Femte Afdeling) af 6. februar 2014 (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi — Polen) — Marcin Jagiełło mod Dyrektor Izby Skarbowej w Łodzi (Præjudiciel forelæggelse — Domstolens procesreglements artikel 99 — beskatning — moms — sjette direktiv — ret til fradrag — nægtelse — faktura udstedt af et selskab med et navn, det var stillet til rådighed)	16
2014/C 175/19	Forenede sager C-97/13 og C-214/13: Domstolens kendelse (Store Afdeling) af 3. februar 2014 — Silvia Georgiana Câmpean mod Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Mediaș, Administrația Fondului pentru Mediu (sag C-97/13) og Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Alexandria mod George Ciocoiu (sag C-214/13) (anmodninger om præjudiciel afgørelse fra Tribunalul Sibiu, Curtea de Apel București — Rumænien) (Præjudiciel forelæggelse — interne afgifter — artikel 110 TEUF — miljøafgift på motorkøretøjer ved deres første indregistrering — afgiftsneutralitet for indførte brugte motorkøretøjer og tilsvarende køretøjer, der allerede befinder sig på det nationale marked).	16
2014/C 175/20	Sag C-223/13: Domstolens kendelse (Syvende Afdeling) af 6. februar 2014 — Kongeriget Nederlandene mod Europa-Kommissionen (Annulationssøgsmål — forordning (EU) nr. 93/2013 — hjemvisning til Retten for Den Europæiske Union)	17
2014/C 175/21	Sag C-301/13 P: Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 6. februar 2014 — El Corte Inglés, SA mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (Appel — EF-varemærker — forordning (EF) nr. 207/2009 — artikel 8, stk. 1, litra b) — ordmærkerne CLUB GOURMET og CLUB DEL GOURMET — indsigelsen forkastet — Domstolens procesreglement — artikel 181 — åbenbart, at appellen dels må afvises, dels må forkastes som ugrundet)	18

2014/C 175/22	Sag C-372/13: Domstolens kendelse (Tredje Afdeling) af 30. januar 2014 — Warner — Lambert Company LLC, Pfizer Ellas AE mod sig (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Polymeles Protodikeio Athinon — Grækenland) (Artikel 99 i Domstolens procesreglement — de præjudicielle spørgsmål er identiske med spørgsmål, som Domstolen allerede har besvaret — aftalen om handelsrelaterede intellektuelle ejendomsrettigheder (TRIPS) — artikel 27 — patenterbare genstande — artikel 70 — beskyttelse af eksisterende forhold)	18
2014/C 175/23	Sag C-397/13 P: Domstolens kendelse af 29. januar 2014 — Simone Gbagbo mod Rådet for Den Europæiske Union, Europa-Kommissionen og Republikken Elfenbenskysten (Appel — frist — formelt krav — åbenbart afvisningsgrundlag)	19
2014/C 175/24	Sag C-462/13: Domstolens kendelse (Tredje Afdeling) af 30. januar 2014 — Warner — Lambert Company LLC og Pfizer Ellas AE mod Minerva Farmakeftiki AE (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Polymeles Protodikeio Athinon — Grækenland) (Artikel 99 i Domstolens procesreglement — de præjudicielle spørgsmål er identiske med spørgsmål, som Domstolen allerede har besvaret — aftalen om handelsrelaterede intellektuelle ejendomsrettigheder (TRIPS) — artikel 27 — patenterbare genstande — artikel 70 — beskyttelse af eksisterende forhold)	20
2014/C 175/25	Sag C-110/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Judecătoria Oradea (Rumænien) den 7. marts 2014 — Horațiu Ovidiu Costea mod SC Volksbank România SA	21
2014/C 175/26	Sag C-115/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberlandesgericht Koblenz (Tyskland) den 11. marts 2014 — RegioPost GmbH & Co. KG mod Stadt Landau d	21
2014/C 175/27	Sag C-124/14: Sag anlagt den 17. marts 2014 — Europa-Kommissionen mod Den Italienske Republik	22
2014/C 175/28	Sag C-125/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Fővárosi Törvényszék (Ungarn) den 18. marts 2014 — Iron & Smith Kft. mod Unilever NV	23
2014/C 175/29	Sag C-126/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litauen) den 17. marts 2014 — Sveda UAB mod Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos	24
2014/C 175/30	Sag C-132/14: Sag anlagt den 21. marts 2014 — Europa-Parlamentet mod Rådet for Den Europæiske Union	24
2014/C 175/31	Sag C-133/14: Sag anlagt den 21. marts 2014 — Europa-Kommissionen mod Rådet for Den Europæiske Union	25
2014/C 175/32	Sag C-134/14: Sag anlagt den 21. marts 2014 — Europa-Kommissionen mod Rådet for Den Europæiske Union	26
2014/C 175/33	Sag C-135/14: Sag anlagt den 21. marts 2014 — Europa-Kommissionen mod Rådet for Den Europæiske Union	26
2014/C 175/34	Sag C-136/14: Sag anlagt den 21. marts 2014 — Europa-Parlamentet mod Rådet for Den Europæiske Union	27
2014/C 175/35	Sag C-146/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Administrativen sad Sofia-grad (Bulgarien) den 28. marts 2014 — Direktor na Direktsia »Migratsia« pri Ministerstvo na vnatreshnite raboti mod Bashir Mohamed Ali Mahdi	28
2014/C 175/36	Sag C-159/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Administrativen sad — Varna (Bulgarien) den 4. april 2014 — »Koela-N« EOOD mod Direktor na Direktsia »Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika« Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite	29

2014/C 175/37	Sag C-160/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Varas Cíveis de Lisboa (Portugal) den 4. april 2014 — M. João Filipe Ferreira da Silva e Brito m.fl. mod Den Portugisiske Republik	30
2014/C 175/38	Sag C-165/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Supremo (Spanien) den 7. april 2014 — Alfredo Rendón Marín mod Administración del Estado	31
2014/C 175/39	Sag C-168/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Supremo (Spanien) den 7. april 2014 — Grupo Itevelesa S.L. m.fl. mod Oca Inspección Técnica de Vehículos SA m.fl.	31
2014/C 175/40	Sag C-169/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Audiencia Provincial de Castellón (Spanien) den 7. april 2014 — Juan Carlos Sánchez Morcillo og María del Carmen Abril García mod Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, SA	32
2014/C 175/41	Sag C-451/12: Kendelse afsagt af Domstolens præsident Afdeling den 16. januar 2014 — Josune Esteban Garcia mod Cachorros Plus CBF SCP (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Audiencia Provincial de Salamanca — Spanien)	33
2014/C 175/42	Sag C-460/12: Kendelse afsagt af formanden for Domstolens Ottende Afdeling den 7. februar 2014 — SKP k.s. mod Ján Bríla (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Krajský súd v Prešove — Slovakiet)	33
2014/C 175/43	Sag C-298/13: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 31. januar 2014 — Facet SA og BNP Paribas Personal Finance SA mod Saïda Bouchelaghem, Nathalie Cousin, Clémentine Benoni, Hili Aziz, Mohamed Zouhir, Jean Morel, Jalid Anissa, Marine Bourreau, Anthony Cartier, Patrick Rousselière og Karine Lenfant (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal d'instance d'Orléans — Frankrig)	33
2014/C 175/44	Sag C-444/13: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 16. januar 2014 — Imre Solyom og Luiza Solyom mod Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Brașov (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunalul Brașov — Rumænien)	34

Retten

2014/C 175/45	Sag T-340/09: Rettens dom af 10. april 2014 — Evropaiki Dynamiki mod Kommissionen (Offentlige tjenesteydelseskontrakter — Publikationskontorets udbudsprocedure — bistand ved leveringen af offentliggørelses- og kommunikationsydelser i forbindelse med CORDIS-webstedet — afvisning af tilbudsgivers bud og beslutning om at tildele kontrakterne til andre tilbudsgivere — indplaceringen af en tilbudsgivers bud — begrundelsespligt — gennemførelsesbestemmelsernes artikel 148, stk. 1 og 3 — åbenbart urigtigt skøn — ansvar uden for kontraktforhold)	35
2014/C 175/46	Sag T-623/11: Rettens dom af 9. april 2014 — Pico Food mod KHIM — Sobieraj (MILANÓWEK CREAM FUDGE) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-varemærket MILANÓWEK CREAM FUDGE — de ældre nationale figurmærker, der gengiver en ko, Original Sahne Muh-Muhs HANDGESCHNITTEN HANDGEWICKELT og SAHNE TOFFEE LUXURY CREAM FUDGE — relativ registreringshindring — ingen risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 76, stk. 1, i forordning (EF) nr. 207/2009)	35
2014/C 175/47	Sag T-144/12: Rettens dom af 9. april 2014 — Comsa mod KHIM — COMSA (COMSA) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket COMSA — det ældre firmanavn Comsa, SA — relativ registreringshindring — ingen erhvervmæssig brug af et tegn, som ikke kun har lokal betydning — lighed mellem tjenesteydelserne — artikel 8, stk. 4, i forordning (EF) nr. 207/2009)	36
2014/C 175/48	Sag T-150/12: Rettens dom af 9. april 2014 — Grækenland mod Kommissionen (Statsstøtte — rentefrie lån omfattet af en statsgaranti stillet af de hellenske myndigheder til fordel for sammenslutninger af landbrugskooperativer inden for kornsektoren — afgørelse, som erklærer støtten uforenelig med det indre marked — begrundelsespligt — fordel — støtte, der tilsigter at afhjælpe en alvorlig forstyrrelse af en medlemsstats økonomi).	37

2014/C 175/49	Sag T-288/12: Rettens dom af 9. april 2014 — El du Pont de Nemours mod KHIM — Zueco Ruiz (ZyTeL) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om figurmærket ZyTeL — det ældre EF-ordmærke og det i den i artikel 6bis i Pariserkonventionen angivne betydning vitterligt kendte varemærke ZyTeL — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — skade på det ældre varemærkes særpræg eller renommé — artikel 8, stk. 5, i forordning (EF) nr. 207/2009).	37
2014/C 175/50	Sag T-386/12: Rettens dom af 9. april 2014 — Elite Licensing mod KHIM — Aguas De Mondariz Fuente del Val (elite BY MONDARIZ) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket elite BY MONDARIZ — det ældre EF-figurmærke og det ældre internationale figurmærke ELITE — behandlingssproget i klagesagen — frist — klagens antagelse til realitetsbehandling ved appelkammeret — regel 48, stk. 2, regel 49, stk. 1, og regel 96, stk. 1, i forordning (EF) nr. 2868/95 — ingen risiko for forveksling — manglende lighed mellem tegnene — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — skade på renomméet — artikel 8, stk. 5, i forordning nr. 207/2009).	38
2014/C 175/51	Sag T-488/12: Rettens dom af 9. april 2014 — CITEB og Belgo-Metal mod Parlamentet (Offentlige bygge- og anlægskontrakter — udbudsprocedure — renovering og udvidelse af Eastman-bygningen i Bruxelles — afvisning af en tilbudsgivers bud — meddelelse af bedømmelsesudvalgets rapport — begrundelsespligt).	38
2014/C 175/52	Sag T-501/12: Rettens dom af 9. april 2014 — Farmaceutisk Laboratorium Ferring mod KHIM — Tillotts Pharma (OCTASA) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket OCTASA — de ældre nationale ordmærker PENTASA — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009).	39
2014/C 175/53	Sag T-502/12: Rettens dom af 9. april 2014 — Ferring mod KHIM — Tillotts Pharma (OCTASA) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket OCTASA — de ældre nationale-, Benelux- og internationale ordmærker PENTASA og OCTOSTIM — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)	40
2014/C 175/54	Sag T-209/13: Rettens dom af 11. april 2014 — Olive Line International mod KHIM (OLIVE LINE) (EF-varemærker — ansøgning om EF-figurmærket OLIVE LINE — absolut registreringshindring — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)	40
2014/C 175/55	Sag T-249/13: Rettens dom af 9. april 2014 — MHCS mod KHIM— Ambra (DORATO) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket DORATO — de ældre EF- og nationale figurmærker, der gengiver flaskehalsetiketter — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — regel 50, stk. 1, i forordning (EF) nr. 2868/95)	41
2014/C 175/56	Sag T-293/09: Rettens kendelse af 2. april 2014 — CNIEL mod Kommissionen (Statsstøtte — rammeordning vedrørende de foranstaltninger, som gennemføres af de i Frankrig anerkendte brancheorganisationer inden for landbruget til fordel for de repræsenterede landbrug — finansiering gennem frivillige bidrag, der er gjort obligatoriske — beslutning, der erklærer støtteordningen for forenelig med fællesmarkedet — tilbagetrækning af beslutningen — ufnødent at træffe afgørelse)	41
2014/C 175/57	Sag T-302/09: Rettens kendelse af 2. april 2014 — CNIPT mod Kommissionen (Statsstøtte — rammeordning vedrørende de foranstaltninger, som gennemføres af de i Frankrig anerkendte brancheorganisationer inden for landbruget til fordel for de repræsenterede landbrug — finansiering gennem frivillige bidrag, der er gjort obligatoriske — beslutning, der erklærer støtteordningen for forenelig med fællesmarkedet — tilbagetrækning af beslutningen — ufnødent at træffe afgørelse)	42
2014/C 175/58	Sag T-306/09: Rettens kendelse af 2. april 2014 — Val'hor mod Kommissionen (Statsstøtte — rammeordning vedrørende de foranstaltninger, som gennemføres af de i Frankrig anerkendte brancheorganisationer inden for landbruget til fordel for de repræsenterede landbrug — finansiering gennem frivillige bidrag, der er gjort obligatoriske — beslutning, der erklærer støtteordningen for forenelig med fællesmarkedet — tilbagetrækning af beslutningen — ufnødent at træffe afgørelse)	43

2014/C 175/59	Sag T-313/09: Rettens kendelse af 2. april 2014 — Onidol mod Kommissionen (Statsstøtte — rammeordning vedrørende de foranstaltninger, som gennemføres af de i Frankrig anerkendte brancheorganisationer inden for landbruget til fordel for de repræsenterede landbrug — finansiering gennem frivillige bidrag, der er gjort obligatoriske — beslutning, der erklærer støtteordningen for forenelig med fællesmarkedet — tilbagetrækning af beslutningen — ufornuddet at træffe afgørelse)	43
2014/C 175/60	Sag T-314/09: Rettens kendelse af 2. april 2014 — Intercéales og Grossi mod Kommissionen (Statsstøtte — rammeordning vedrørende de foranstaltninger, som gennemføres af de i Frankrig anerkendte brancheorganisationer inden for landbruget til fordel for de repræsenterede landbrug — finansiering gennem frivillige bidrag, der er gjort obligatoriske — beslutning, der erklærer støtteordningen for forenelig med fællesmarkedet — tilbagetrækning af beslutningen — ufornuddet at træffe afgørelse)	44
2014/C 175/61	Sag T-270/13: Rettens kendelse af 31. marts 2014 — SACBO mod Kommissionen og INEA (Annullationsøgsmål — fællesskabets økonomiske støtte til projekter af almen interesse inden for de transeuropæiske transport- og energinet — manglende umiddelbar påvirkning — retsakt, der ikke kan gøres til genstand for et søgsmål — forberedende akt — afvisning).	44
2014/C 175/62	Sag T-644/13 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 4. februar 2014 — Serco Belgium m.fl. mod Kommissionen (Særlige rettergangsformer — offentligt udbud — udbudsprocedure — afvisning af et bud — begæring om udsættelse af gennemførelsen — fumus boni juris)	45
2014/C 175/63	Sag T-154/14: Sag anlagt den 7. marts 2014 — ANKO mod Kommissionen	46
2014/C 175/64	Sag T-155/14: Sag anlagt den 7. marts 2014 — ANKO mod Kommissionen	46
2014/C 175/65	Sag T-165/14: Sag anlagt den 7. marts 2014 — ANKO mod Kommissionen og REA.	47
2014/C 175/66	Sag T-195/14: Sag anlagt den 19. marts 2014 — Compagnie des gaz de pétrole Primagaz mod KHIM — Reeh (PRIMA KLIMA)	48
2014/C 175/67	Sag T-215/14: Sag anlagt den 8. april 2014 — Gmina Miasto Gdynia og Port Lotniczy Gdynia Kosakowo mod Kommissionen	48
2014/C 175/68	Sag T-219/14: Sag anlagt den 2. april 2014 — Regione autonoma della Sardegna mod Kommissionen	49
2014/C 175/69	Sag T-220/14: Sag anlagt den 2. april 2014 — Saremar mod Kommissionen	50
2014/C 175/70	Sag T-222/14: Sag anlagt den 10. april 2014 — Deluxe Laboratories mod KHIM (deluxe)	51
2014/C 175/71	Sag T-144/13: Rettens kendelse af 1. april 2014 — Hangzhou Zhejiang University Sunny Energy Science and Technolog mod Kommissionen	52
2014/C 175/72	Sag T-145/13: Rettens kendelse af 1. april 2014 — Ningbo Qixin Solar Electrical Appliance mod Kommissionen	52
2014/C 175/73	Sag T-146/13: Rettens kendelse af 1. april 2014 — Zhejiang Sunflower Light Energy Science & Technology mod Kommissionen	52
2014/C 175/74	Sag T-147/13: Rettens kendelse af 1. april 2014 — Zhejiang Yuhui Solar Energy Source mod Kommissionen	52
2014/C 175/75	Sag T-575/13: Rettens kendelse af 2. april 2014 — Lesaffre et Compagnie mod KHIM — Louis Baking Company (BAKING CENTER BY TECHNOLINE)	53
Retten for EU-Personalesager		
2014/C 175/76	Sag F-14/14: Sag anlagt den 17. februar 2014 — ZZ mod Kommissionen	54
2014/C 175/77	Sag F-16/14: Sag anlagt den 24. februar 2014 — ZZ mod Kommissionen	54
2014/C 175/78	Sag F-20/14: Sag anlagt den 10. marts 2014 — ZZ mod EØSU.	55
2014/C 175/79	Sag F-24/14: Sag anlagt den 21. marts 2014 — ZZ mod KHIM.	55
2014/C 175/80	Sag F-26/14: Sag anlagt den 24. marts 2014 — ZZ mod Parlamentet.	56
2014/C 175/81	Sag F-30/14: Sag anlagt den 28. marts 2014 — ZZ mod Kommissionen	56

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*
(2014/C 175/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 159 af 26.5.2014

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 151 af 19.5.2014

EUT C 142 af 12.5.2014

EUT C 135 af 5.5.2014

EUT C 129 af 28.4.2014

EUT C 112 af 14.4.2014

EUT C 102 af 7.4.2014

Teksterne er tilgængelige på:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 10. april 2014 — Europa-Kommissionen mod Siemens AG Österreich, VA Tech Transmission & Distribution GmbH & Co. KEG, Siemens Transmission & Distribution Ltd, Siemens Transmission & Distribution SA og Nuova Magrini Galileo SpA

(Forenede sager C-231/11 P — C-233/11 P) ⁽¹⁾

(Appel — konkurrence — kartel — markedet for projekter angående gasisoleret koblingsudstyr — solidarisk hæftelse for betaling af bøden — begrebet virksomhed — principperne om personligt ansvar og om individuelle straffe og sanktioner — Rettens fulde prøvelsesret — princippet ne ultra petita — proportionalitets- og ligebehandlingsprincippet)

(2014/C 175/02)

Processprog: tysk

Parter

Appellanter: Europa-Kommissionen (ved A. Antoniadis, R. Sauer og N. von Lingen, som befuldmægtigede) (sag C-231/11 P), Siemens Transmission & Distribution Ltd (sag C-232/11 P), Siemens Transmission & Distribution SA og Nuova Magrini Galileo SpA (sag C-233/11 P) (ved Rechtsanwälte H. Wollmann og F. Urlesberger)

De andre parter i appelsagen: Siemens AG Österreich, VA Tech Transmission & Distribution GmbH & Co. KEG, Siemens Transmission & Distribution Ltd, Siemens Transmission & Distribution SA og Nuova Magrini Galileo SpA (ved Rechtsanwälte H. Wollmann og F. Urlesberger) og Europa-Kommissionen (ved A. Antoniadis, R. Sauer og N. von Lingen, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 3. marts 2011, Siemens Österreich m.fl. mod Kommissionen (forenede sager T-122/07 — T-124/07), angående principalt en påstand om delvis annullation af Kommissionens afgørelse K(2006) 6762 endelig af 24. januar 2007 om en procedure i henhold til artikel 81 EF og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/38.899 — Gasisoleret koblingsudstyr) og subsidiært en påstand om nedsættelse af den bøde, som appellanterne er idømt

Konklusion

- 1) Punkt 2 i konklusionen i dom afsagt den 3. marts 2011 af Den Europæiske Unions Ret, Siemens Österreich m.fl. mod Kommissionen (forenede sager T-122/07 — T-124/07), ophæves, for så vidt som den annullerede artikel 2, litra j) og k), i Kommissionens beslutning K(2006) 6762 endelig af 24. januar 2007 om en procedure i henhold til artikel [81 EF] og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/F/38 899 — Gasisoleret koblingsudstyr).
- 2) Punkt 3, første led, i konklusionen i Rettens dom af 3. marts 2011, Siemens Österreich m.fl. mod Kommissionen (forenede sager T-122/07 — T-124/07), ophæves.
- 3) Punkt 3, andet til fjerde led, i konklusionen i dommen af 3. marts 2011, Siemens Österreich m.fl. mod Kommissionen (forenede sager T 122/07 — T-124/07), ophæves, for så vidt som det indebærer fastsættelse af kvoteandelene for sagsøgerne i første instans af de bøder, som de er blevet pålagt solidarisk.

- 4) I øvrigt forkastes appellerne.
- 5) Siemens AG Österreich, VA Tech Transmission & Distribution GmbH & Co. KEG, Siemens Transmission & Distribution Ltd, Siemens Transmission & Distribution SA og Nuova Magrini Galileo SpA betaler sagsomkostningerne vedrørende appellen i sag C-231/11 P.
- 6) Siemens Transmission & Distribution Ltd betaler sagsomkostningerne vedrørende appellen i sag C-232/11 P.
- 7) Europa-Kommissionen betaler sagsomkostningerne vedrørende appellen i sag C-233/11 P.
- 8) Sagsomkostningerne vedrørende sagen i første instans forbliver fordelt i overensstemmelse med punkt 5-7 i domskonklusionen i Rettens dom af 3. marts 2011, Siemens Österreich m.fl. mod Kommissionen (forenede sager T-122/07 — T-124/07).

⁽¹⁾ EUT C 204 af 9.7.2011.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 10. april 2014 — Areva mod Alstom SA, T&D Holding, tidligere Areva T&D Holding SA, Alstom Grid SAS, tidligere Areva T&D SA, Alstom Grid AG, tidligere Areva T&D AG og Europa-Kommissionen

(Forenede sager C-247/11 P og 253/11 P) ⁽¹⁾

(Appel — konkurrence — kartel — markedet for projekter angående gasisoleret koblingsudstyr — datterselskabers ulovlige adfærd tilregnet deres moderselskaber — begrundelsespligt — solidarisk hæftelse for betaling af bøden — begrebet virksomhed — såkaldt »faktisk« solidarisk hæftelse — retssikkerhedsprincippet og princippet om individuelle straffe og sanktioner — proportionalitets- og ligebehandlingsprincippet)

(2014/C 175/03)

Processprog: fransk

Parter

Appellanter: Areva (ved advokats A. Schild, C. Simphal og E. Estellon) (sag C-247/11 P), Alstom SA, T&D Holding SA, Alstom Grid SAS og Alstom Grid AG (sag C-253/11 P) (ved advokats J. Derenne, A. Müller-Rappard og M. Lagrue)

De andre parter i appelsagen: Alstom SA, T&D Holding, tidligere Areva T&D Holding SA, Alstom Grid SAS, tidligere Areva T&D SA, Alstom Grid AG, tidligere Areva T&D AG (ved advokats J. Derenne, A. Müller-Rappard og M. Lagrue), Europa-Kommissionen (ved V. Bottka og N. von Lingen, som befuldmægtigede) og Areva (ved advokats A. Schild, C. Simphal og E. Estellon)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 3. marts 2011 i de forenede sager T-117/07 og T-121/07, Areva m.fl. mod Kommissionen, hvorved Retten delvis frifandt Kommissionen i et søgsmål med påstand om annullation af Kommissionens beslutning K(2006) 6762 endelig af 24. januar 2007 om en procedure i henhold til artikel 81 [EF] og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/F/38.899) — gasisoleret koblingsudstyr — tilsidesættelse af retten til forsvar — manglende overholdelse af begrundelsespligten — solidarisk hæftelse for betaling af bøden — tilregning af ulovlig adfærd

Konklusion

- 1) Punkt 3, andet led, i konklusionen i dom afsagt den 3. marts 2011 af Den Europæiske Unions Ret, Areva m.fl. mod Kommissionen (forenede sager T-117/07 og T-121/07), ophæves.
- 2) Artikel 2, litra c), i Kommissionens beslutning K(2006) 6762 endelig af 24. januar 2007 om en procedure i henhold til artikel [81 EF] og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/F/38 899 — Gasisoleret koblingsudstyr) annulleres.
- 3) For overtrædelserne fastslået i artikel 1, litra b)-f), i beslutning K(2006) 6762 endelig pålægges Alstom SA en bøde på 27 795 000 EUR til solidarisk hæftelse med Alstom Grid SAS, og Areva SA, T&D Holding SA og Alstom Grid AG pålægges en bøde på 20 400 000 EUR til solidarisk hæftelse med Alstom Grid SAS.

- 4) I øvrigt forkastes appellerne.
- 5) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger i såvel sagerne i første instans som appelsagerne og betaler en femtedel af de af Areva SA, Alstom SA, T&D Holding SA, Alstom Grid SAS og Alstom Grid AG afholdte omkostninger i sagerne i første instans og appelsagerne.
- 6) Areva SA, Alstom SA, T&D Holding SA, Alstom Grid SAS og Alstom Grid AG bærer fire femtedele af deres egne omkostninger i sagerne i første instans og appelsagerne.

(¹) EUT C 211 af 16.7.2011.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 9. april 2014 — T-Mobile Austria GmbH mod Verein für Konsumenteninformation (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberster Gerichtshof — Østrig)

(Sag C-616/11) (¹)

(Direktiv 2007/64/EF — betalingstjenester — artikel 4, nr. 23) — begrebet »betalingsinstrument« — overførselsordrer via netbank og ved anvisning i papirform — artikel 52, stk. 3 — betalingsmodtagerens ret til at opkræve et gebyr hos betaleren for brugen af et betalingsinstrument — medlemsstaternes beføjelse til at udstede et generelt forbud — kontrakt mellem en mobiltelefonoperatør og privatpersoner)

(2014/C 175/04)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberster Gerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: T-Mobile Austria GmbH

Sagsøgt: Verein für Konsumenteninformation

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Oberster Gerichtshof — fortolkning af artikel 4, nr. 23), og artikel 52, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/64/EF af 13. november 2007 om betalingstjenester i det indre marked og om ændring af direktiv 97/7/EF, 2002/65/EF, 2005/60/EF og 2006/48/EF og om ophævelse af direktiv 97/5/EF (EFT L 319, s. 1) — anvendelsesområde — begrebet »betalingsinstrument« — national lovgivning, der indeholder et almindeligt forbud mod opkrævning af gebyrer for anvendelse af et betalingsinstrument — kontraktforholdet mellem en mobiltelefonoperatør og privatpersoner — betaling med underskrevet betalingsanvisning i papirformat, med en papirbaseret betalingsprocedure eller med en elektronisk betalingsprocedure

Konklusion

- 1) Artikel 52, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/64/EF af 13. november 2007 om betalingstjenester i det indre marked og om ændring af direktiv 97/7/EF, 2002/65/EF, 2005/60/EF og 2006/48/EF og om ophævelse af direktiv 97/5/EF skal fortolkes således, at den finder anvendelse i forbindelse med brugen af et betalingsinstrument i et kontraktforhold mellem en mobiltelefonoperatør som betalingsmodtager og dennes privatkunde som betaler.
- 2) Artikel 4, nr. 23), i direktiv 2007/64 skal fortolkes således, at såvel en procedure for udstedelse af en overførselsordre, der hviler på en af betaleren underskrevet betalingsanvisning, som en procedure for udstedelse af overførselsordrer via netbank udgør betalingsinstrumenter som omhandlet i denne bestemmelse.

- 3) Artikel 52, stk. 3, i direktiv 2007/64 skal fortolkes således, at den overlader medlemsstaterne en beføjelse til generelt at forbyde betalingsmodtagere at opkræve gebyrer hos betaleren for brugen af ethvert betalingsinstrument, for så vidt som den nationale lovgivning i sin helhed tager hensyn til behovet for at øge konkurrencen og brugen af effektive betalingsinstrumenter, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.

(¹) EUT C 73 af 10.3.2012.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 10. april 2014 — Emerging Markets Series of DFA Investment Trust Company mod Dyrektor Izby Skarbowej w Bydgoszczy (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Wojewódzki Sąd Administracyjny — Polen)

(Sag C-190/12) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — etableringsfrihed — frie kapitalbevægelser — artikel 63 TEUF og 65 TEUF — skat af juridiske personers indkomst — forskellig behandling af udbytte udbetalt til hjemmehørende og ikke-hjemmehørende investeringsfonde — udelukkelse fra skattefritagelse — ubegrundet restriktion)

(2014/C 175/05)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Wojewódzki Sąd Administracyjny

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Emerging Markets Series of DFA Investment Trust Company

Sagsøgt: Dyrektor Izby Skarbowej w Bydgoszczy

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Wojewódzki Sąd Administracyjny w Bydgoszczy — fortolkning af artikel 63 TEUF og 65 TEUF — etableringsfrihed og frie kapitalbevægelser — skattelovgivning, der fritager udbytte, der betales til investeringsfonde med hjemsted i en medlemsstat for selskabsskat, men udelukker investeringsfonde med hjemsted i tredjelande fra denne fritagelse

Konklusion

- 1) Artikel 63 TEUF om frie kapitalbevægelser finder anvendelse i en situation som den i hovedsagen omhandlede, hvor udbytte, der udbetales af selskaber med hjemsted i en medlemsstat til en investeringsfond med hjemsted i et tredjeland, i henhold til national skattelovgivning ikke er omfattet af en skattefritagelse, mens investeringsfonde med hjemsted i den nævnte medlemsstat indrømmes en sådan fritagelse.
- 2) Artikel 63 TEUF og 65 TEUF skal fortolkes således, at de er til hinder for en skattelovgivning i en medlemsstat som den i hovedsagen omhandlede, hvorefter udbytte, der udbetales af selskaber med hjemsted i denne medlemsstat til en investeringsfond i et tredjeland, ikke kan indrømmes en skattefritagelse, for så vidt som der foreligger en aftalemæssig forpligtelse til gensidig administrativ bistand mellem denne medlemsstat og det pågældende tredjeland, som gør det muligt for de nationale skattemyndigheder at efterprøve eventuelle oplysninger fremlagt af investeringsfonden. Det tilkommer den forelæggende ret inden for hovedsagens rammer at undersøge, om den mekanisme til udveksling af oplysninger, som denne samarbejdsramme fastsætter, faktisk vil kunne gøre det muligt for de polske skattemyndigheder i givet fald at efterprøve de oplysninger, som fremlægges af investeringsfonde med hjemsted i Amerikas Forenede Stater vedrørende betingelserne for deres oprettelse og udøvelse af deres virksomhed, med henblik på at fastslå, om de drives inden for en lovgivningsmæssig ramme, der svarer til den lovgivningsmæssige ramme inden for EU.

(¹) EUT C 209 af 14.7.2012.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 8. april 2014 — Europa-Kommissionen mod Ungarn(Sag C-288/12) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — direktiv 95/46/EF — beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og fri udveksling af sådanne oplysninger — artikel 28, stk. 1 — nationale tilsynsmyndigheder — uafhængighed — national lovgivning, som bringer tilsynsmyndighedens mandat til ophør før tiden — oprettelse af en ny tilsynsmyndighed og udnævnelse af en anden person til formand)

(2014/C 175/06)

Processprog: ungarsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved K. Talabér-Ritz og B. Martenczuk, som befuldmægtiget)

Sagsøgt: Ungarn (ved M. Z. Fehér, som befuldmægtiget)

Intervenient til støtte for appellant: Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse (EDPS) (ved I. Chatelier, A. Buchta, Z. Belényessy og H. Kranenborg, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Traktatbrud — tilsidesættelse af Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 281, s. 31) — forpligtelse for medlemsstaterne til at bestemme, at anvendelsen af bestemmelser, der er vedtaget på grundlag af direktivet undergives tilsyn af en eller flere offentlige myndigheder, der i fuld uafhængighed udøver de funktioner, der tillægges dem — vedtagelse af national lovgivning, der bringer den tilsynsførende for databeskyttelses seksårige mandat til ophør i utide — oprettelse af en myndighed for databeskyttelse og informationsfrihed — udpegelse af en anden person end den tilsynsførende for databeskyttelse til posten som præsident for nævnte myndighed for en periode på ni år

Konklusion

- 1) Ungarn har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger, idet Ungarn har bragt mandatet for tilsynsmyndigheden for beskyttelse af personoplysninger til ophør før tid
- 2) Ungarn betaler sagens omkostninger.
- 3) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse (EDPS) bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 227 af 28.7.2012.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 8. april 2014 — Digital Rights Ireland Ltd (sag C-293/12), Kärntner Landesregierung, Michael Seitlinger og Christof Tschohl m.fl. (sag C-594/12) mod Minister for Communications, Marine and Natural Resources, Minister for Justice, Equality and Law Reform, The Commissioner of the Garda Síochána, Ireland og The Attorney General (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court of Ireland og Verfassungsgerichtshof — Irland og Østrig)

(Forenede sager C-293/12 og C-594/12) ⁽¹⁾

(Elektronisk kommunikation — direktiv 2006/24/EF — offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester eller elektroniske kommunikationsnet — lagring af data genereret eller behandlet i forbindelse med tilvejebringelse af sådanne tjenester — gyldighed — artikel 7, 8 og 11 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder)

(2014/C 175/07)

Processprog: engelsk og tysk

Den forelæggende ret

High Court of Ireland og Verfassungsgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Digital Rights Ireland Ltd (sag C-293/12), Kärntner Landesregierung, Michael Seitlinger og Christof Tschohl m.fl. (sag C-594/12)

Sagsøgte: Minister for Communications, Marine and Natural Resources, Minister for Justice, Equality and Law Reform, Commissioner of the Garda Síochána, Irland og The Attorney General

Procesdeltager: Irish Human Rights Commission

Sagens genstand

(Sag C-293/12)

Anmodning om præjudiciel afgørelse — High Court of Ireland — fortolkning af artikel 3, 4 og 6 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/24/EF af 15. marts 2006 om lagring af data genereret eller behandlet i forbindelse med tilvejebringelse af offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester eller elektroniske kommunikationsnet og om ændring af direktiv 2002/58/EF (EFT L 105, s. 54) — begrænsning af sagsøgerens rettigheder hvad angår mobiltelefoni — forenelighed med artikel 5, stk. 4, TEUF og artikel 21 TEUF — forenelighed med artikel 7, 8, 10 og 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder

(Sag C-594/12)

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Verfassungsgerichtshof — gyldighed af artikel 3-9 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/24/EF af 15. marts 2006 om lagring af data genereret eller behandlet i forbindelse med tilvejebringelse af offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester eller elektroniske kommunikationsnet og om ændring af direktiv 2002/58/EF (EFT L 105, s. 54) under hensyn til artikel 7, 9 og 11 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — fortolkning af Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og navnlig dets artikel 7, 8, 52 og 53, af Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 281, s. 31), samt af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT 2001 L 8, s. 1) — forfatningsspørgsmål om den eventuelle uforenelighed med forfatningen af visse bestemmelser i forbundsloven om telekommunikation, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/24/EF af 15. marts 2006 om lagring af data genereret eller behandlet i forbindelse med tilvejebringelse af offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester eller elektroniske kommunikationsnet

Konklusion

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/24/EF af 15. marts 2006 om lagring af data genereret eller behandlet i forbindelse med tilvejebringelse af offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester eller elektroniske kommunikationsnet og om ændring af direktiv 2002/58/EF er ugyldigt.

⁽¹⁾ EUT C 258 af 25.8.2012.
EUT C 79 af 16.3.2013.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 10. april 2014 — ACI Adam BV m.fl. mod Stichting de Thuis kopie og Stichting Onderhandelingen Thuis kopie vergoeding (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hoge Raad der Nederlanden — Nederlandene)

(Sag C-435/12) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — intellektuelle ejendomsrettigheder — ophavsret og beslægtede rettigheder — harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet — direktiv 2001/29/EF — artikel 5, stk. 2, litra b), og artikel 5 — reproduktionsret — undtagelser og indskrænkninger — reproduktion til privat brug — lovligheden af kopiens oprindelse — direktiv 2004/48/EF — anvendelsesområde)

(2014/C 175/08)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: ACI Adam BV, Alpha International BV, AVC Nederland BV, B.A.S. Computers & Componenten BV, Despec BV, Dexion Data Media and Storage BV, Fuji Magnetics Nederland, Imation Europe BV, Maxell Benelux BV, Philips Consumer Electronics BV, Sony Benelux BV og Verbatim GmbH

Sagsøgte: Stichting de Thuis kopie og Stichting Onderhandelingen Thuis kopie vergoeding

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Hoge Raad der Nederlanden — Nederlandene — fortolkning af artikel 5, stk. 2 og 5, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF af 22. maj 2001 om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet (EFT L 167, s. 10) og af artikel 14 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/48/EF af 29. april 2004 om håndhævelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder (EUT L 157, s. 45) — reproduktionsretten — undtagelser og begrænsninger — håndhævelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder — retsomkostninger — retsområde

Konklusion

- 1) EU-retten, herunder navnlig artikel 5, stk. 2, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF af 22. maj 2001 om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet, sammenholdt med direktivets artikel 5, stk. 5, skal fortolkes således, at den er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, som ikke foretager en sondring mellem den situation, hvor den kilde, fra hvilken en reproduktion til privat brug foretages, er lovlig, og den situation, hvor denne kilde er ulovlig.
- 2) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/48/EF af 29. april 2004 om håndhævelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder skal fortolkes således, at det ikke finder anvendelse på en tvist som den i hovedsagen omhandlede, hvor de personer, som skal betale en rimelig kompensation, har nedlagt påstand om, at den forelæggende ret tilpligter det organ, som har til opgave at opkræve og fordele dette vederlag blandt indehaverne af ophavsrettighederne, og som har taget til genmæle, at anerkende visse omstændigheder.

(¹) EUT C 399 af 22.12.2012.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 10. april 2014 — Maatschap T. van Oosterom og A. van Oosterom-Boelhouwer mod Staatssecretaris van Economische Zaken og Landbouw en Innovatie (anmodning om præjudiciel afgørelse fra College van Beroep voor het Bedrijfsleven — Nederlandene)

(Sag C-485/12) (¹)

(Landbrug — fælles landbrugspolitik — ordninger for direkte støtte — forordning (EF) nr. 73/2009 — integreret system for forvaltning og kontrol af visse støtteordninger — system til identifikation af landbrugsparceller — betingelser for støtteberettigelsen — administrativ kontrol — kontrol på stedet — forordning (EF) nr. 796/2004 — fastlæggelse af arealer, der berettiger til støtte — telemåling — fysisk kontrol af landbrugsparceller)

(2014/C 175/09)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Maatschap T. van Oosterom og A. van Oosterom-Boelhouwer

Sagsøgt: Staatssecretaris van Economische Zaken og Landbouw en Innovatie

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — College van Beroep voor het Bedrijfsleven — fortolkning af artikel 32 i Kommissionens forordning (EF) nr. 796/2004 af 21. april 2004 om gennemførelsesbestemmelser vedrørende krydsoverensstemmelse, graduering og det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem som omhandlet i Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitik og ordninger for direkte støtte og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere (EUT L 141, s. 18) — kontrol på stedet af enkeltansøgningerne vedrørende de arealrelaterede støtteordninger — telemåling — den kompetente myndigheds konklusion på grundlag af luftfotografier om, at en landbrugers anmeldelse er unøjagtig

Konklusion

Kommissionens forordning (EF) nr. 796/2004 af 21. april 2004 om gennemførelsesbestemmelser for krydsoverensstemmelse, graduering og det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem som omhandlet i Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 af 29. september 2003 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitik og ordninger for direkte støtte og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere, som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 972/2007 af 20. august 2007, skal fortolkes således, at når den automatiserede krydskontrol, der har til formål at efterprøve, om de arealer, som er anmeldt i en landbrugers ansøgning om enkeltbetaling, berettiger til støtte, som følge af en ajourføring af systemet til identifikation af landbrugsparceller suppleres af en kontrol på grundlag af nyere luftfotos, der fører til konstatering af unøjagtigheder i denne landbrugers anmeldelse, er den kompetente myndighed ikke forpligtet til at foretage en kontrol på stedet, men råder i overensstemmelse med denne forordnings artikel 24, stk. 2, over en skønsmæssig beslutning om, hvad angår de foranstaltninger, der skal vedtages i denne anledning. Den nævnte myndighed er navnlig ikke forpligtet til at foretage en måling på stedet af de omhandlede parceller, når den ikke nærer nogen tvivl om, hvad angår de måleoplysninger, som den udleder af de luftfotos, som den har til rådighed.

⁽¹⁾ EUT C 26 af 26.1.2013.

**Domstolens dom (Anden Afdeling) af 9. april 2014 — Syntax Trading OÜ mod Maksu- ja Tolliameti
(anmodning om præjudiciel afgørelse fra Riigikohus — Estland)**

(Sag C-583/12) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — forordning (EF) nr. 1383/2003 — foranstaltninger med henblik på at forhindre markedsføring af varemærkeforfalskede og piratkopierede varer — artikel 13, stk. 1 — toldmyndighedernes kompetence til at fastslå krænkelse af en intellektuel ejendomsret)

(2014/C 175/10)

Processprog: Estisk

Den forelæggende ret

Riigikohus

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Syntax Trading OÜ

Sagsøgt: Maksu- ja Tolliameti

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Riigikohus — fortolkning af artikel 13, stk. 1, artikel 17 og første, anden og tredje betragtning til Rådets forordning (EF) nr. 1383/2003 af 22. juli 2003 om toldmyndighedernes indgriben over for varer, der mistænkes for at krænke visse intellektuelle ejendomsrettigheder, og om de foranstaltninger, som skal træffes over for varer, der krænker sådanne rettigheder (EUT L 196 s. 9) — foranstaltninger med henblik på at forhindre markedsføring af varemærkeforfalskede og piratkopierede varer — procedure, der tager sigte på at fastslå, om en intellektuel ejendomsret er krænket — toldmyndighedernes kompetence til at fastslå krænkelse af en intellektuel ejendomsret — toldmyndighedernes ret til ex officio at indlede proceduren til konstatering af, at der er sket krænkelse af en intellektuel ejendomsret, uden at det er påkrævet, at rettighedens indehaver har indledt nævnte procedure

Konklusion

Artikel 13, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 1383/2003 af 22. juli 2003 om toldmyndighedernes indgriben over for varer, der mistænkes for at krænke visse intellektuelle ejendomsrettigheder, og om de foranstaltninger, som skal træffes over for varer, der krænker sådanne rettigheder, skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for, at toldmyndighederne selv indleder og gennemfører den procedure, der er omhandlet i bestemmelsen, uden at dette sker på foranledning af rettighedsindehaveren af den intellektuelle ejendomsret, forudsat at de afgørelser, som disse myndigheder træffer på området, kan gøres til genstand for søgsmål, der sikrer overholdelsen af de rettigheder, som borgerne har i medfør af EU-retten, herunder særlig forordning.

⁽¹⁾ EUT C 55 af 23.2.2013

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 10. april 2014 — Ehrmann AG mod Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs eV (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesgerichtshof — Tyskland)

(Sag C-609/12) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — information og beskyttelse af forbrugerne — forordning (EF) nr. 1924/2006 — ernærings- og sundhedsanprisninger af fødevarer — mærkning og præsentation af disse fødevarer — artikel 10, stk. 2 — tidsmæssig anvendelse — artikel 28, stk. 5 og 6 — overgangsforanstaltninger)

(2014/C 175/11)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Ehrmann AG

Sagsøgt: Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs eV

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Bundesgerichtshof — fortolkning af artikel 10, stk. 1 og 2, artikel 28, stk. 5, samt artikel 29 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1924/2006 af 20. december 2006 om ernærings- og sundhedsanprisninger af fødevarer (EUT L 404, s. 9.), som ændret ved Kommissionens forordning (EU) nr. 116/2010 af 9. februar 2010 (EUT L 37, s. 16.) — sundhedsanprisninger — specifikke betingelser — tidsmæssigt anvendelsesområde

Konklusion

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1924/2006 af 20. december 2006 om ernærings- og sundhedsanprisninger af fødevarer, som ændret ved Kommissionens forordning (EU) nr. 116/2010 af 9. februar 2010, skal fortolkes således, at de oplysningsforpligtelser, der er fastsat i denne forordnings artikel 10, stk. 2, allerede var i kraft i 2010 for så vidt angår de sundhedsanprisninger, der ikke var forbudt på grundlag af denne forordnings artikel 10, stk. 1, sammenholdt med artikel 28, stk. 5 og 6

⁽¹⁾ EUT C 101 af 6.4.2013.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 9. april 2014 — GSV kft mod Nemzeti Adó- és Vámhivatal Észak-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság — Ungarn)

(Sag C-74/13) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — den fælles toldtarif — tarifering — kombineret nomenklatur — Taric-koderne 7019 59 00 10 og 7019 59 00 90 — forordninger om indførelse af en midlertidig antidumpingtold på importen af visse åben mesh-stoffer af glasfibre med oprindelse i Kina — uoverensstemmelser mellem sprogversioner — forpligtelse til betaling af antidumpingtold)

(2014/C 175/12)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Parter i hovedsagen

Sagsøger: GSV kft

Sagsøgte: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Észak-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság — fortolkning af 14. betragtning til og artikel 1, stk. 1, i Kommissionens forordning (EU) nr. 138/2011 af 16. februar 2011 om indførelse af en midlertidig antidumpingtold på importen af visse åben mesh-stoffer af glasfibre med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EUT L 43, s. 9) — fritagelse for antidumpingafgifter på import af glasfibre, der ikke er omfattet af beskrivelsen i underpositionen Taric 7019 59 00 10, således som den fremgår af de offentliggjorte retsfor skrifter på importørens sprog — vare, der ifølge andre sprogversioner kan tariferes i den nævnte underposition

Konklusion

- 1) Den integrerede tarif for De Europæiske Fællesskaber indført ved artikel 2 i Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif skal fortolkes således, at denne position kan omfatte varer som de af den forelæggende ret beskrevne, der navnlig udgøres af stof af glasfibre med huller, hvis cellediameter er 4 mm i både længde og bredde og med en vægt på mere end 35 g pr. m², og som er bestemt til byggesektoren.
- 2) Den omstændighed, at varen i den i hovedsagen omhandlede tolddeklaration, selv om den opfylder egenskaberne fastsat for kode 7019 59 00 10 i den integrerede tarif for De Europæiske Fællesskaber, som er gentaget i forordningerne, der pålægger varen antidumpingtold, ikke svarer til den betegnelse, som den er givet i denne kode og ved disse forordninger, således som de er offentliggjort på sproget i klarerens oprindelsesmedlemsstat, og som denne alene har lagt til grund for sin deklaration, kan ikke medføre en annullation af den tarifering i nævnte kode, som toldmyndighederne har foretaget med støtte i samme kodes og nævnte forordningers øvrige sprogversioner.

⁽¹⁾ EUT C 164 af 8.6.2013.

Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 10. april 2014 — Europa-Kommissionen mod Den Italienske Republik

(Sag C-85/13) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — direktiv 91/271/EØF — rensning af byspildevand — artikel 3, 5 og 10 — bilag I, A og B)

(2014/C 175/13)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved E. Manhaeve og L. Cimaglia, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Italienske Republik (ved G. Palmieri, som befuldmægtiget, og avvocato dello Stato M. Russo)

Sagens genstand

Traktatbrud — manglende vedtagelse eller meddelelse inden for den fastsatte frist af de nødvendige bestemmelser for at efterkomme artikel 3, 4, 5 og 10 i Rådets direktiv 91/271/EØF af 21. maj 1991 om rensning af byspildevand (EFT L 135, s. 40), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1137/2008 af 22. oktober 2008 (EUT L 311, s. 1)

Konklusion

1) Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 3 og/eller artikel 4 og/eller artikel 5 samt artikel 10 i direktiv 91/271, som ændret ved forordning (EF) nr. 1137/2008, idet den ikke har vedtaget de nødvendige bestemmelser for at sikre, at:

- byområderne Melegnano, Mortara, Olona Nord, Olona Syd, Robecco sul Naviglio, San Giuliano Milanese Øst, Trezzano sul Naviglio og Vigevano (Lombardiet) med over 10 000 personækvivalenter, og som udleder byspildevand til vandrecipienter, der betragtes som »følsomme områder« som omhandlet i artikel 5, stk. 1, i Rådets direktiv 91/271/EØF af 21. maj 1991 om rensning af byspildevand, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1137/2008 af 22. oktober 2008, er forsynet med kloaknet til opsamling af byspildevand i overensstemmelse med nævnte direktivs artikel 3,
- byspildevand, der tilledes kloaknet, før udledningen underkastes sekundær rensning eller en tilsvarende rensning, i overensstemmelse med artikel 4 i direktiv 91/271, som ændret ved forordning nr. 1137/2008, i byområderne Pescasseroli (Abruzzi), Cormons, Gradisca d'Isonzo, Grado (Friuli-Venezia Giulia), Broni, Calco, Casteggio, Melegnano, Mortara, Orzinuovi, Rozzano, Trezzano sul Naviglio, Valle San Martino, Vigevano (Lombardiet), Pesaro, Urbino (Marches), Alta Val Susa (Piemonte), Nuoro (Sardinien), Castellammare del Golfo I, Cinisi, Terrasini (Sicilien), Courmayeur (Valle d'Aosta) og Thiene (Veneto) med over 10 000 personækvivalenter
- byspildevand, der i byområderne Pescasseroli (Abruzzi), Aviano Capoluogo, Cividale del Friuli, Codroipo/Sedegliano/Flaibano, Cormons, Gradisca d'Isonzo, Grado, Latisana Capoluogo, Pordenone/Porcia/Roveredo/Cordenons, Sacile, Udine (Friuli-Venezia Giulia), Frosinone (Lazio), Francavilla Fontana, Trinitapoli (Apulia), Dorgali, Nuoro, ZIR Villacidro (Sardinien) samt Castellammare del Golfo I, Cinisi, Partinico, Terrasini og Trappeto (Sicilien) med over 10 000 personækvivalenter, og som til vandrecipienter, der betragtes som »følsomme områder« som omhandlet i direktiv 91/271, som ændret ved forordning nr. 1137/2008, udleder byspildevand, der tilledes kloaknet, renses mere vidtgående før det udledes, end ved en sekundær rensning eller en tilsvarende rensning i overensstemmelse med nævnte direktivs artikel 5
- de rensningsanlæg for byspildevand, der bygges for at efterkomme kravene i artikel 4, 5, 6 og 7 i direktiv 91/271, som ændret ved forordning nr. 1137/2008, projekteres, opføres, drives og vedligeholdes således, at de har tilstrækkelig funktionsduelighed under alle normale lokale vejrforhold, og for at rensningsanlæggene projekteres således, at der tages hensyn til sæsonbestemte svingninger i spildevandsmængden i byområderne Pescasseroli (Abruzzi), Aviano Capoluogo, Cividale del Friuli, Codroipo/Sedegliano/Flaibano, Cormons, Gradisca Isonzo, Grado, Latisana Capoluogo, Pordenone/Porcia/Roveredo/Cordenons, Sacile, Udine (Friuli-Venezia Giulia), Frosinone (Lazio), Broni, Calco, Casteggio, Melegnano, Mortara, Orzinuovi, Rozzano, Trezzano sul Naviglio, Valle San Martino, Vigevano (Lombardiet), Pesaro, Urbino (Marche), Alta Val Susa (Piemonte), Francavilla Fontana, Trinitapoli (Apulia), Dorgali, Nuoro, ZIR Villacidro (Sardinien), Castellammare del Golfo I, Cinisi, Partinico, Terrasini, Trappeto (Sicilien), Courmayeur (Valle d'Aosta) og Thiene (Veneto).

2) Den Italienske Republik betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 147 af 25.5.2013.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 10. april 2014 — Europa-Kommissionen mod Ungarn(Sag C-115/13) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — punktafgifter på alkohol og alkoholholdige drikkevarer — direktiv 92/83/EØF — fastsættelse af punktafgifterne — en af nulsats omfattet fremstilling af ethanol i et destilleri — punktafgiftsfritagelse for privatpersoners fremstilling af ethanol)

(2014/C 175/14)

Processprog: ungarsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved C. Barslev og A. Sipos, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Ungarn (ved M. Z. Fehér, K. Szijjártó og K. Molnár, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Traktatbrud — tilsidesættelse af artikel 19-21 i Rådets direktiv 92/83/EØF af 19. oktober 1992 om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for alkohol og alkoholholdige drikkevarer (EFT L 316, s. 21), sammenholdt med samme direktivs artikel 22, stk. 7, samt artikel 3, stk. 1, i Rådets direktiv 92/84/EØF af 19. oktober 1992 om indbyrdes tilnærmelse af punktafgiftssatserne for alkohol og alkoholholdige drikkevarer (EFT L 316, s. 29) — fastsættelse af punktafgiften — en af nulsats omfattet fremstilling af ethanol i et destilleri — punktafgiftsfritagelse for privatpersoners fremstilling af ethanol

Konklusion

- 1) Ungarn har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 19-21 i Rådets direktiv 92/83/EØF af 19. oktober 1992 om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for alkohol og alkoholholdige drikkevarer, som ændret ved akten om Republikken Bulgariens og Rumæniens tiltrædelsesvilkår samt om tilpasning af de traktater, som Den Europæiske Union bygger på, sammenholdt med samme direktivs artikel 22, stk. 7, samt artikel 3, stk. 1, i Rådets direktiv 92/84/EØF af 19. oktober 1992 om indbyrdes tilnærmelse af punktafgiftssatserne for alkohol og alkoholholdige drikkevarer, ved at vedtage og gennemføre en lovgivning, hvorefter, under omstændigheder der er angivet heri, fremstilling af ethanol i et destilleri er omfattet af en nulsats, og privatpersoners fremstilling af ethanol er fritaget for punktafgift.
- 2) Ungarn betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 129 af 04.05.2013.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 9. april 2014 — Ville d'Ottignies-Louvain-la-Neuve, Michel Tillieut, Willy Gregoire og Marc Lacroix mod Région wallonne (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Conseil d'État — Belgien)(Sag C-225/13) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — miljø — affald — direktiv 75/442/EØF — artikel 7, stk. 1 — håndteringsplan — områder og anlæg, der er egnet for bortskaffelse af affald — begrebet »affaldshåndteringsplan« — direktiv 1999/31/EF — artikel 8 og 14 — deponeringsanlæg, som allerede er godkendt eller i drift på tidspunktet for dette direktivs gennemførelse)

(2014/C 175/15)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Conseil d'État

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Ville d'Ottignies-Louvain-la-Neuve, Michel Tillieut, Willy Gregoire og Marc Lacroix

Sagsøgt: Région wallonne

I overværelse af: Shanks SA

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Conseil d'État — fortolkning af artikel 7 i Rådets direktiv 75/442/EØF af 15. juli 1975 om affald (EFT L 194, s. 39), og artikel 2, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/42/EF af 27. juni 2001 om vurdering af bestemte planers og programmers indvirkning på miljøet (EFT L 197, s. 30) — bortskaffelse af affald — begrebet affaldshåndteringsplaner — national lovgivning, der ikke tillader centre for teknisk nedgravning uden for de områder, der er fastsat i den nævnte håndteringsplan — undtagelsesbestemmelse, der tillader forlængelser, efter affaldshåndteringsplanens ikrafttræden, af tilladelser til centre for teknisk nedgravning, der er givet forud for den nævnte plans ikrafttræden — begrebet planer og programmer

Konklusion

Artikel 7, stk. 1, i Rådets direktiv 75/442/EØF af 15. juli 1975 om affald, som ændret ved Kommissionens beslutning 96/350/EF af 24. maj 1996, skal fortolkes således, at en national generel retsforskrift som den i hovedsagen omhandlede, der — som en undtagelse til reglen, hvorefter der ikke kan gives tilladelse til centre for teknisk nedgravning af affald uden for de områder, der er fastlagt i affaldshåndteringsplanen som krævet efter denne artikel — bestemmer, at de centre for teknisk nedgravning af affald, der har opnået tilladelse før den nævnte affaldshåndteringsplans ikrafttræden, også efter dette tidspunkt kan opnå nye tilladelser for de samme grundstykker, ikke udgør en »affaldshåndteringsplan« som omhandlet i den nævnte bestemmelse i direktiv 75/442, som ændret ved beslutning 96/350.

Artikel 8 i Rådets direktiv 1999/31/EF af 26. april 1999 om deponering af affald, som ændret ved Rådets direktiv 2011/97/EU af 5. december 2011 er imidlertid ikke til hinder for en sådan national generel retsforskrift, der kan have sit retsgrundlag i dette direktivs artikel 14 og finde anvendelse på deponeringsanlæg, der allerede er godkendt eller i drift på tidspunktet for direktivets gennemførelse, dog med forbehold for, at de øvrige betingelser, der er nævnt i denne artikel 14, overholdes, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at undersøge.

(¹) EUT C 207 af 20.7.2013.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 10. april 2014 — Acino AG mod Europa-Kommissionen

(Sag C-269/13 P) (¹)

(Appel — humanmedicinske lægemidler — suspension af markedsføringen af og tilbagetrækning af visse partier lægemidler, der indeholder aktivstoffet Clopidogrel — ændring af markedsføringstilladelser — forbud mod markedsføring — forordning (EF) nr. 726/2004 og direktiv 2001/83/EF — forsigtighedsprincippet — proportionalitet — begrundelsespligt)

(2014/C 175/16)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Acino AG (ved advokaterne R. Buchner og E. Burk)

Den anden part: Europa-Kommissionen (ved M. Šimerdová og B.-R. Killmann, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 7. marts 2013 i sag T-539/10, Acino mod Kommissionen, for så vidt som Retten frifandt Kommissionen for en påstand om annullation af Kommissionens afgørelser K(2010) 2203, K(2010) 2205, K(2010) 2210 og K(2010) 2218 af 29. marts 2010 samt Kommissionens afgørelser K(2010) 6430, K(2010) 6432, K(2010) 6434 og K(2010) 6435 af 16. september 2010 om suspension af markedsføringen af humanmedicinske lægemidler, der indeholder det på en bestemt fabrik fremstillede aktivstof Clopidogrel, om tilbagetrækning af partier af disse lægemidler fra markedet, om ændring af markedsføringstilladelse og om forbud mod markedsføring af nævnte lægemidler — forsigtighedsprincippet — proportionalitet — begrundelsespligt

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Acino AG betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 215 af 27.7.2013.

Domstolens kendelse (Femte Afdeling) af 6. februar 2014 — Gabi Thesing og Bloomberg Finance LP mod Den Europæiske Centralbank (ECB)

(Sag C-28/13 P) ⁽¹⁾

(Appel — artikel 181 i Domstolens procesreglement — artikel 169, stk. 2, i Domstolens procesreglement — appelskriftets nødvendige indhold)

(2014/C 175/17)

Processprog: engelsk

Parter

Appellanter: Gabi Thesing og Bloomberg Finance LP (ved solitors M Stephens og R Lands, samt ved T. Pitt-Payne, QC)

Den anden part i appelsagen: Den Europæiske Centralbank (ved López Torres og S. Lambrinoc, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 29. november 2012 i sag T-590/10, Gabi Thesing og Bloomberg Finance LP mod Den Europæiske Centralbank (ECB), hvorved Retten frifandt ECB i en sag med påstand om annullation af Den Europæiske Centralbanks afgørelse af 21. oktober 2010 om afslag på at give sagsøgerne aktindsigt i to dokumenter vedrørende offentlig gæld og offentligt underskud.

Konklusion.

- 1) Den Europæiske Centralbank frifindes.
- 2) Gabi Thesing og Bloomberg Finance LP betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 101 af 6.4.2013.

Domstolens kendelse (Femte Afdeling) af 6. februar 2014 (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi — Polen) — Marcin Jagiełło mod Dyrektor Izby Skarbowej w Łodzi

(Sag C-33/13) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — Domstolens procesreglements artikel 99 — beskatning — moms — sjette direktiv — ret til fradrag — nægtelse — faktura udstedt af et selskab med et navn, det var stillet til rådighed)

(2014/C 175/18)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Marcin Jagiełło

Sagsøgt: Dyrektor Izby Skarbowej w Łodzi

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi — fortolkning af artikel 4, stk. 1 og 2, sammenholdt med artikel 5, stk. 1, samt artikel 17, stk. 2, litra a), i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1) — ret til fradrag af indgående moms — nægtelse af ret til momsfradrag til en modtager af leveringer i det tilfælde, hvor sælgeren anvender en anden persons firmanavn — sløring af sælgerens egen virksomhed — faktura udstedt af en anden person end sælgeren — ikke nødvendigt at godtgøre køberens kendskab til den omstændighed, at den omhandlede transaktion stod i forbindelse med et strafbart forhold eller uregelmæssigheder begået af sælgeren eller af en person, der har samarbejdet med denne

Konklusion

Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag, som ændret ved Rådets direktiv 2001/115/EF af 20. december 2001, skal fortolkes således, at det er til hinder for, at en afgiftspligtig person nægtes ret til at fratække skyldig eller betalt for varer, som han har fået leveret, eftersom leveringen, når der tages hensyn til strafbare forhold eller uregelmæssigheder foretaget af den person, der har udstedt fakturaen vedrørende denne levering, anses for rent faktisk ikke at være foretaget af denne udsteder, medmindre det i betragtning af de objektive forhold, og uden at den afgiftspligtige person afkræves beviser, som ikke påhviler ham, godtgøres, at denne afgiftspligtige person ikke vidste eller ikke burde vide, at denne levering var indblandet i momssnyd, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.

⁽¹⁾ EUT C 141 af 18.5.2013.

Domstolens kendelse (Store Afdeling) af 3. februar 2014 — Silvia Georgiana Câmpean mod Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Mediaș, Administrația Fondului pentru Mediu (sag C-97/13) og Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Alexandria mod George Ciocoiu (sag C-214/13) (anmodninger om præjudiciel afgørelse fra Tribunalul Sibiu, Curtea de Apel București — Rumænien)

(Forenede sager C-97/13 og C-214/13) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — interne afgifter — artikel 110 TEUF — miljøafgift på motorkøretøjer ved deres første indregistrering — afgiftsneutralitet for indførte brugte motorkøretøjer og tilsvarende køretøjer, der allerede befinder sig på det nationale marked)

(2014/C 175/19)

Processprog: rumænsk

De forelæggende retter

Tribunalul Sibiu, Curtea de Apel București

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Silvia Georgiana Câmpean (sag C-97/13) og Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Alexandria (sag C-214/13)

Sagsøgte: Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Mediaș og Administrația Fondului pentru Mediu (sag C-97/13) og George Ciocoiu (sag C-214/13)

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Tribunalul Sibiu, Curtea de Apel București — afgift på luftforureningsemissioner for motorkøretøjer ved deres første indregistrering eller i forbindelse med registreringen af ejendomsretten — fritagelse for køretøjer, som er underlagt tidligere afgifter — mulighed for via domstolene at opnå tilbagebetaling af de afgifter, som disse køretøjer er blevet underlagt — spørgsmålet, om afgiften afskrækker fra ibrugtagning af brugte køretøjer købt i andre medlemsstater — den nationale lovgivnings forenelighed med artikel 110 TEUF

Konklusion

Artikel 110 TEUF skal fortolkes således, at den er til hinder for en afgiftsordning som den, der er indført og derefter begrænset ved den i tvisterne i hovedsagen omhandlede nationale lovgivning, hvorved en medlemsstat pålægger motorkøretøjer en miljøafgift, der indføres på en sådan måde, at den afskrækker fra ibrugtagning i nævnte medlemsstat af brugte køretøjer købt i andre medlemsstater uden dog at afskrække fra køb af brugte køretøjer af samme alder og med samme slitage på det indenlandske marked.

⁽¹⁾ EUT C 129 af 4.5.2013 og EUT C 189 af 29.6.2013.

Domstolens kendelse (Syvende Afdeling) af 6. februar 2014 — Kongeriget Nederlandene mod Europa-Kommissionen

(Sag C-223/13) ⁽¹⁾

(Annulationssøgsmål — forordning (EU) nr. 93/2013 — hjemvisning til Retten for Den Europæiske Union)

(2014/C 175/20)

Processprog: nederlandsk

Parter

Sagsøger: Kongeriget Nederlandene (ved M. Bulterman og J. Langer, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved M. Clausen og P. Van Nuffel, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annulation af Kommissionens forordning (EU) nr. 93/2013 af 1. februar 2013 om detaljerede regler for gennemførelse af Rådets forordning (EF) nr. 2494/95 om harmoniserede forbrugerprisindeks for så vidt angår indførelse af ejerboligprisindeks (EUT L 33, s. 14)

Konklusion

1) Sag C-223/13 hjemvises til Den Europæiske Unions Ret.

2) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

⁽¹⁾ EUT C 189 af 29.6.2013.

Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 6. februar 2014 — El Corte Inglés, SA mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

(Sag C-301/13 P) ⁽¹⁾

(Appel — EF-varemærker — forordning (EF) nr. 207/2009 — artikel 8, stk. 1, litra b) — ordmærkerne CLUB GOURMET og CLUB DEL GOURMET — indsigelsen forkastet — Domstolens procesreglement — artikel 181 — åbenbart, at appellen dels må afvises, dels må forkastes som ugrundet)

(2014/C 175/21)

Processprog: spansk

Parter

Appellant: El Corte Inglés, SA (ved abogados J. L. Rivas Zurdo og E. Seijo Veiguela)

Den anden part i sagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved O. Mondéjar Ortuño, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 20. marts 2013 i sag T-571/11, El Corte Inglés mod KHIM — Chez Gerard (CLUB GOURMET), hvorved Retten frifandt Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) i et annullationssøgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 28. juli 2011 af Første Appellkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 1946/2010-1) vedrørende en indsigelsessag mellem El Corte Inglés, SA og Groupe Chez Gerard Restaurants Ltd

Konklusion

1) Appellen forkastes.

2) El Corte Inglés SA betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 207 af 20.7.2013.

Domstolens kendelse (Tredje Afdeling) af 30. januar 2014 — Warner — Lambert Company LLC, Pfizer Ελλάς ΑΕ mod sig (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Polymeles Protodikeio Athinon — Grækenland)

(Sag C-372/13) ⁽¹⁾

(Artikel 99 i Domstolens procesreglement — de præjudicielle spørgsmål er identiske med spørgsmål, som Domstolen allerede har besvaret — aftalen om handelsrelaterede intellektuelle ejendomsrettigheder (TRIPS) — artikel 27 — patenterbare genstande — artikel 70 — beskyttelse af eksisterende forhold)

(2014/C 175/22)

Processprog: græsk

Den forelæggende ret

Polymeles Protodikeio Athinon

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Warner — Lambert Company LLC og Pfizer Ellas AE

Sagsøgt: SiegerPharma Anonymi Farmakeftiki Etaireia

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Polymeles Protodikeio Athinon — fortolkning af artikel 27 og 70 i aftalen om handelsrelaterede intellektuelle ejendomsrettigheder (»TRIPS«), der er knyttet som bilag til aftalen om oprettelse af »Verdenshandelsorganisationen« (EFT L 336, s. 214) — sontring mellem de områder, der henhører under fællesskabsretten, og de områder, der henhører under medlemsstaternes kompetence — patentområdet — kemiske og farmaceutiske produkter

Konklusion

- 1) Artikel 27 i aftalen om handelsrelaterede intellektuelle ejendomsrettigheder, der udgør bilag 1 C til aftalen om oprettelse af Verdenshandelsorganisationen (WTO), som blev underskrevet i Marrakesh den 15. april 1994 og godkendt ved Rådets afgørelse 94/800/EF af 22. december 1994 om indgåelse på Det Europæiske Fællesskabs vegne af de aftaler, der er resultatet af de multilaterale forhandlinger i Uruguay-rundens regi (1986-1994), falder ind under den fælles handelspolitik.
- 2) Artikel 27 i aftalen om handelsrelaterede intellektuelle ejendomsrettigheder skal fortolkes således, at opfindelsen af et farmaceutisk produkt, såsom et lægemiddels aktive kemiske forbindelse, kan patenteres på de betingelser, der er anført i denne artikels stk. 1, såfremt ingen af undtagelserne i denne artikels stk. 2 eller 3 finder anvendelse.
- 3) Et patent, der er opnået på grundlag af en ansøgning om patent på opfindelsen af såvel metoden for fremstillingen af et farmaceutisk produkt som selve det farmaceutiske produkt, men som er udstedt alene for den pågældende metode for fremstillingen, skal ikke på grundlag af reglerne i artikel 27 og 70 i aftalen om handelsrelaterede intellektuelle ejendomsrettigheder fra tidspunktet for denne aftales ikrafttrædelse anses for at omfatte opfindelsen af det nævnte farmaceutiske produkt.

⁽¹⁾ EUT C 78 af 15.3.2014.

Domstolens kendelse af 29. januar 2014 — Simone Gbagbo mod Rådet for Den Europæiske Union, Europa-Kommissionen og Republikken Elfenbenskysten

(Sag C-397/13 P) ⁽¹⁾

(Appel — frist — formelt krav — åbenbart afvisningsgrundlag)

(2014/C 175/23)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Simone Gbagbo (ved avocat J.-C. Tchikaya)

De andre parter i appelsagen: Rådet for Den Europæiske Union (ved B. Driessen og M. Chavrier, som befuldmægtigede, Europa-Kommissionen og Republikken Elfenbenskysten (ved avocat J.-P. Mignard)

Sagens genstand

Appel iværksat til prøvelse af Rettens dom (Femte Afdeling) af 25. april 2013 i sag T-119/11, Gbagbo mod Rådet, hvorved Retten forkastede søgsmålet med påstand om annullation af dels Rådets afgørelse 2011/18/FUSP af 14. januar 2011 om ændring af Rådets afgørelse 2010/656/FUSP om forlængelse af de restriktive foranstaltninger over for Côte d'Ivoire (EUT L 11, s. 36), dels Rådets forordning (EU) nr. 25/2011 af 14. januar 2011 om ændring af forordning (EF) nr. 560/2005 om indførelse af visse specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder på baggrund af situationen i Côte d'Ivoire (EUT L 11, s. 1), for så vidt som de vedrører sagsøgeren — indefrysning af pengemidler — begrundelsespligt — åbenbar fejlvurdering

Konklusion.

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Simone Gbagbo bærer sine egne omkostninger og betaler de af Rådet for Den Europæiske Union afholdte omkostninger.
- 3) Republikken Elfenbenskysten bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 274 af 21.9.2013.

Domstolens kendelse (Tredje Afdeling) af 30. januar 2014 — Warner — Lambert Company LLC og Pfizer Ellas AE mod Minerva Farmakeftiki AE (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Polymeles Protodikeio Athinon — Grækenland)

(Sag C-462/13) ⁽¹⁾

(Artikel 99 i Domstolens procesreglement — de præjudicielle spørgsmål er identiske med spørgsmål, som Domstolen allerede har besvaret — aftalen om handelsrelaterede intellektuelle ejendomsrettigheder (TRIPS) — artikel 27 — patenterbare genstande — artikel 70 — beskyttelse af eksisterende forhold)

(2014/C 175/24)

Processprog: græsk

Den forelæggende ret

Polymeles Protodikeio Athinon

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Warner — Lambert Company LLC og Pfizer Ellas AE

Sagsøgt: Minerva Farmakeftiki AE

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Polymeles Protodikeio Athinon — fortolkning af artikel 27 og 70 i aftalen om handelsrelaterede intellektuelle ejendomsrettigheder (»TRIPS«), der er knyttet som bilag til aftalen om oprettelse af »Verdenshandelsorganisationen« (EFT L 336, s. 214) — sontring mellem de områder, der henhører under fællesskabsretten, og de områder, der henhører under medlemsstaternes kompetence — patentområdet — kemiske og farmaceutiske produkter

Konklusion

- 1) Artikel 27 i aftalen om handelsrelaterede intellektuelle ejendomsrettigheder, der udgør bilag 1 C til aftalen om oprettelse af Verdenshandelsorganisationen (WTO), som blev underskrevet i Marrakesh den 15. april 1994 og godkendt ved Rådets afgørelse 94/800/EF af 22. december 1994 om indgåelse på Det Europæiske Fællesskabs vegne af de aftaler, der er resultatet af de multilaterale forhandlinger i Uruguay-rundens regi (1986-1994), falder ind under den fælles handelspolitik.
- 2) Artikel 27 i aftalen om handelsrelaterede intellektuelle ejendomsrettigheder skal fortolkes således, at opfindelsen af et farmaceutisk produkt, såsom et lægemiddels aktive kemiske forbindelse, kan patenteres på de betingelser, der er anført i denne artikels stk. 1, såfremt ingen af undtagelserne i denne artikels stk. 2 eller 3 finder anvendelse.

- 3) Et patent, der er opnået på grundlag af en ansøgning om patent på opfindelsen af såvel metoden for fremstillingen af et farmaceutisk produkt som selve det farmaceutiske produkt, men som er udstedt alene for den pågældende metode for fremstillingen, skal ikke på grundlag af reglerne i artikel 27 og 70 i aftalen om handelsrelaterede intellektuelle ejendomsrettigheder fra tidspunktet for denne aftales ikrafttrædelse anses for at omfatte opfindelsen af det nævnte farmaceutiske produkt.

⁽¹⁾ EUT C 78 af 15.3.2014.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Judecătoria Oradea (Rumænien) den 7. marts 2014
— Horațiu Ovidiu Costea mod SC Volksbank România SA**

(Sag C-110/14)

(2014/C 175/25)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Judecătoria Oradea

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Horațiu Ovidiu Costea

Sagsøgt: SC Volksbank România SA

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 2, litra b), i Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler ⁽¹⁾ fortolkes således, at definitionen af begrebet »forbruger« omfatter eller ikke omfatter en fysisk person, der udøver erhvervet som advokat og indgår en kreditaftale med en bank uden angivelse af formålet med lånet, såfremt det fremgår af den omhandlede aftale, at den pågældende fysiske persons advokatkontor er kautionist?

⁽¹⁾ EFT L 95, s. 29.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberlandesgericht Koblenz (Tyskland) den
11. marts 2014 — RegioPost GmbH & Co. KG mod Stadt Landau d**

(Sag C-115/14)

(2014/C 175/26)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberlandesgericht Koblenz

Parter i hovedsagen

Sagsøger: RegioPost GmbH & Co. KG

Sagsøgt: Stadt Landau

Procesdeltagere: PostCon Deutschland GmbH og Deutsche Post AG

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 56, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde sammenholdt med artikel 3, stk. 1, i Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 96/71/EF af 16. december 1996 om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser ⁽¹⁾ fortolkes således, at denne bestemmelse er til hinder for en ufravigelig national bestemmelse, der pålægger ordregivende myndigheder kun at give kontrakter til virksomheder, såfremt disse selv og deres underentreprenører ved tilbudsgivningen skriftligt har forpligtet sig til at betale de af deres ansatte, der deltager i udførelsen af ordren, en statsligt fastsat mindsteløn, der kun gælder for offentlige, men ikke for private kontrakter, når der ikke findes en generel lovpligtig mindsteløn og ej heller en almindeligt gældende overenskomst, der er bindende for de potentielle ordremodtagere og eventuelle underentreprenører?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende:

Skal EU-retten vedrørende offentlige kontrakter, herunder artikel 26 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 2004/18/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter ⁽²⁾ fortolkes således, at den er til hinder for en national bestemmelse som § 3, stk. 1, tredje punktum, i delstatsloven vedrørende sikring af overholdelse af kollektive overenskomster og mindsteløn i forbindelse med offentlige kontrakter, hvori det ufravigeligt kræves, at et bud udelukkes, såfremt en økonomisk aktør ikke allerede ved tilbudsgivningen i en særskilt erklæring forpligter sig til at udvise en adfærd, som den pågældende i tilfælde af en ordretildeling også uden afgivelse af denne erklæring ville være kontraktligt forpligtet til at udvise?

⁽¹⁾ EFT L 18, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 134, s. 114.

Sag anlagt den 17. marts 2014 — Europa-Kommissionen mod Den Italienske Republik

(Sag C-124/14)

(2014/C 175/27)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved C. Cattabriga og M. van Beek, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Italienske Republik

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 3, 6 og 17, stk. 2, i direktiv 2003/88/EF ⁽¹⁾, idet den har udelukket »personale med ledelsesfunktioner« (dvs. læger) i det nationale sundhedsvæsen fra retten til en gennemsnitlig maksimal ugentlig arbejdstid på 48 timer og hele sundhedspersonalet i det nationale sundhedsvæsen fra retten til 11 sammenhængende timers hvile om dagen, uden at garantere dem en tilsvarende kompenserende hvileperiode.
- Den Italienske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

I henhold til artikel 3 og 6 i direktiv 2003/88/EF skal medlemsstaterne træffe de nødvendige foranstaltninger til at sikre for det første, at alle arbejdstagere får en minimumshvileperiode på 11 sammenhængende timer inden for hver 24-timersperiode, og for det andet, at den gennemsnitlige arbejdstid i løbet af en syvdagesperiode ikke overstiger 48 timer, inklusive overarbejde. Undtagelser fra disse bestemmelser er ganske vist ikke helt udelukket, men er underlagt ganske særlige betingelser.

Den italienske lovgiver har tilsidesat disse bestemmelser ved gennemførelsen af direktiv 2003/88, idet den har udelukket alt »personale med ledelsesfunktioner« i det nationale sundhedsvæsen fra anvendelsesområdet for reglerne om den gennemsnitlige maksimale ugentlige arbejdstid og hele sundhedspersonalet i det nationale sundhedsvæsen fra reglerne om den daglige hvileperiode.

Kommissionen har navnlig anført for det første, at i Italien er alle læger, der arbejder i det nationale sundhedsvæsen, ved den nationale lovgivning og kollektive overenskomster, inden for det nationale sundhedsvæsen officielt klassificeret som »personale med ledelsesfunktioner« uden nødvendigvis at drage fordel af ledende beføjelser eller uafhængighed i forbindelse med deres egne arbejdstider. For det andet har de italienske myndigheder ikke været i stand til at bevise, at sundhedspersonalet i det nationale sundhedsvæsen, selv om dette personale er udelukket fra retten til en daglig hvileperiode på 11 sammenhængende timer, kan kræve en passende uafbrudt kompenserende hvileperiode umiddelbart efter, at deres arbejdstid er afsluttet.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/88/EF af 4.11.2003 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden (EUT L 299, s. 9).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Fővárosi Törvényszék (Ungarn) den 18. marts 2014
— Iron & Smith Kft. mod Unilever NV**

(Sag C-125/14)

(2014/C 175/28)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Fővárosi Törvényszék

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Iron & Smith Kft.

Sagsøgt: Unilever NV

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Kan det eksisterende renommé i en medlemsstat være tilstrækkeligt til at godtgøre et EF-varemærkes renommé som omhandlet i artikel 4, stk. 3, i direktiv 2008/95/EF⁽¹⁾ om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker (herefter »direktivet«), selv i det tilfælde, hvor ansøgningen om registrering af et nationalt varemærke, over for hvilket der er rejst indsigelse under påberåbelse af et sådant renommé, er indgivet i et andet land end den pågældende medlemsstat?
- 2) Kan de af Den Europæiske Unions Domstol fastsatte principper om reel brug af EF-varemærket finde anvendelse inden for rammerne af de territoriale kriterier, der anvendes i forbindelse med bedømmelsen af et EF-varemærkes renommé?
- 3) Såfremt indehaveren af det ældre EF-varemærke har godtgjort EF-varemærkets renommé i andre lande end den medlemsstat, hvortil ansøgningen om national registrering er indgivet — og disse lande udgør en væsentlig del af Den Europæiske Unions område — kan det da uanset ovenstående kræves, at der også for så vidt angår den pågældende medlemsstat fremlægges tilstrækkelige beviser?
- 4) Såfremt det foregående spørgsmål besvares benægtende, kan der da — i betragtning af de særlige kendetegn ved det indre marked — opstå en situation, hvor det varemærke, som i vid udstrækning anvendes i en væsentlig del af Den Europæiske Union, er ukendt for den relevante nationale forbruger, og hvor den anden betingelse for at kunne påberåbe sig registreringshindringen i direktivets artikel 4, stk. 3, således ikke er opfyldt, eftersom der ikke er risiko for, at varemærkets renommé eller særpræg påføres skade eller udnyttes utilbørligt? Såfremt dette er tilfældet, hvilke forhold skal indehaveren af EF-varemærket da godtgøre, for at den nævnte betingelse bliver opfyldt?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/95/EF af 22.10.2008 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker (EUT L 299, s. 25).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litauen) den 17. marts 2014 — Sveda UAB mod Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

(Sag C-126/14)

(2014/C 175/29)

Processprog: litauisk

Den forelæggende ret

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Sveda UAB

Sagsøgt: Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Berørt tredje part i sagen: Klaipėdos apskrities valstybinė mokesčių inspekcija

Præjudicielt spørgsmål

Sagen forelægges for Den Europæiske Unions Domstol med henblik på en præjudiciel afgørelse af, om artikel 168 i Rådets direktiv 2006/112/EF⁽¹⁾ af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem kan fortolkes således, at en afgiftspligtig person har ret til at fradrage indgående moms betalt i forbindelse med produktionen eller erhvervelsen af investeringsgoder beregnet til erhvervsformål, såsom de i denne sag omhandlede, som i) direkte er beregnet til offentlighedens gratis anvendelse, men som ii) kan anerkendes som et middel til at tiltrække besøgende til et sted, hvor den afgiftspligtige som et led i udøvelsen af sin økonomiske virksomhed planlægger at levere varer og/eller ydelser.

⁽¹⁾ EUT L 347, s. 1

Sag anlagt den 21. marts 2014 — Europa-Parlamentet mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-132/14)

(2014/C 175/30)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Europa-Parlamentet (ved I. Liukkonen og L. Visaggio, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Rådets forordning (EU) nr. 1385/2013 af 17. december 2013 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 850/98 og (EF) nr. 1224/2009 og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1069/2009, (EU) nr. 1379/2013 og (EU) nr. 1380/2013 som følge af ændringen af Mayottes status i forhold til Den Europæiske Union⁽¹⁾, annulleres.
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Europa-Parlamentet har nedlagt påstand om annullation af forordning (EU) nr. 1385/2013, som Rådet vedtog med hjemmel i artikel 349 TEUF.

Parlamentet har anfægtet Rådets valg af retsgrundlag, da artikel 349 TEUF ikke kan være retsgrundlag for alle de vedtagne foranstaltninger, men kun for visse af disse, som består i undtagelser til anvendelsen af EU-retten på Mayotte. Den anfægtede forordning gennemfører imidlertid ligeledes områder vedrørende den fælles fiskeripolitik og beskyttelse af den offentlige sundhed, uden at disse foranstaltninger specifikt kan begrundes i den særlige strukturelle, sociale og økonomiske situation på Mayotte.

Ifølge Parlamentet burde den pågældende retsakt derfor, i overensstemmelse med de forskellige områder, som den regulerer, have været vedtaget på grundlag af artikel 43, stk. 2, sammenholdt med artikel 168, stk. 4, punkt b), og artikel 349 TEUF.

⁽¹⁾ EUT L 354, s. 86

Sag anlagt den 21. marts 2014 — Europa-Kommissionen mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-133/14)

(2014/C 175/31)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved R. Lyal, W. Mölls, og D. Martin, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Rådets direktiv 2013/64/EU af 17. december 2013 om ændring af Rådets direktiv 91/271/EØF og 1999/74/EF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF, 2006/7/EF, 2006/25/EF og 2011/24/EU som følge af ændringen af Mayottes status i forhold til Den Europæiske Union ⁽¹⁾, annulleres.
- Retsvirkningerne af direktiv 2013/64/EU opretholdes indtil ikrafttrædelsen af et nyt direktiv, der er baseret på et passende retsgrundlag.
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kommissionen har nedlagt påstand om annullation af direktiv 2013/64/EU, som Rådet vedtog med hjemmel i artikel 349 TEUF.

Kommissionen har foreholdt Rådet, at det har vedtaget dette direktiv, selv om Kommissionen havde foreslået at basere denne retsakt på særskilte retsgrundlag, dvs. artikel 43, stk. 2, artikel 114, artikel 153, stk. 2, artikel 168 og artikel 192, stk. 1, TEUF.

Kommissionen er af den opfattelse, at artikel 349 TEUF, i overensstemmelse med formålet med det anfægtede direktiv, ikke gyldigt kan bruges som retsgrundlag. Sidstnævnte artikel 349 TEUF finder kun anvendelse, når der er tale om at fravige princippet om anvendelse af den primære ret i regionerne i den yderste periferi, jf. artikel 355, stk. 1, TEUF. Det pågældende direktiv vedtager imidlertid alene den sekundære ret, uden at fravige traktaterne, med henblik på at imødekomme den situation, der er skabt ved Mayottes ændrede status. Denne fortolkning støttes ikke blot af ordlyden af artikel 349 TEUF, men også af traktatens system vedrørende retsgrundlag samt af historikken bag denne artikel.

⁽¹⁾ EUT L 355, s. 8.

Sag anlagt den 21. marts 2014 — Europa-Kommissionen mod Rådet for Den Europæiske Union**(Sag C-134/14)**

(2014/C 175/32)

Processprog: fransk

Parter*Sagsøger:* Europa-Kommissionen (ved R. Lyal, W. Mölls, og D. Martin, som befuldmægtigede)*Sagsøgt:* Rådet for Den Europæiske Union**Sagsøgerens påstande**

- Rådets direktiv 2013/62/EU af 17. december 2013 om ændring af direktiv 2010/18/EU om iværksættelse af den reviderede rammeaftale vedrørende forældreorlov, der er indgået af BUSINESSEUROPE, UEAPME, CEEP og EFS som følge af ændringen af Mayottes status i forhold til Den Europæiske Union ⁽¹⁾, annulleres.
- Retsvirkningerne af direktiv 2013/62/EU opretholdes indtil ikrafttrædelsen af et nyt direktiv, der er baseret på et passende retsgrundlag.
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kommissionen har nedlagt påstand om annullation af direktiv 2013/62/EU, som Rådet vedtog med hjemmel i artikel 349 TEUF.

Kommissionen har foreholdt Rådet, at det har vedtaget dette direktiv, selv om Kommissionen havde foreslået at basere denne retsakt på et særskilt retsgrundlag, dvs. artikel 155, stk. 2, TEUF.

Kommissionen er af den opfattelse, at artikel 349 TEUF, i overensstemmelse med formålet med det anfægtede direktiv, ikke gyldigt kan bruges som retsgrundlag. Sidstnævnte artikel 349 TEUF finder kun anvendelse, når der er tale om at fravige princippet om anvendelse af den primære ret i regionerne i den yderste periferi, jf. artikel 355, stk. 1, TEUF. Det pågældende direktiv vedtager imidlertid alene den sekundære ret, uden at fravige traktaterne, med henblik på at imødekomme den situation, der er skabt ved Mayottes ændrede status. Denne fortolkning støttes ikke blot af ordlyden af artikel 349 TEUF, men også af traktatens system vedrørende retsgrundlag samt af historikken bag denne artikel.

⁽¹⁾ EUT L 353, s. 7.

Sag anlagt den 21. marts 2014 — Europa-Kommissionen mod Rådet for Den Europæiske Union**(Sag C-135/14)**

(2014/C 175/33)

Processprog: fransk

Parter*Sagsøger:* Europa-Kommissionen (ved R. Lyal, W. Mölls, og D. Bianchi, som befuldmægtigede)*Sagsøgt:* Rådet for Den Europæiske Union**Sagsøgerens påstande**

- Rådets forordning (EU) nr. 1385/2013 af 17. december 2013 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 850/98 og (EF) nr. 1224/2009 og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1069/2009, (EU) nr. 1379/2013 og (EU) nr. 1380/2013 som følge af ændringen af Mayottes status i forhold til Den Europæiske Union ⁽¹⁾

- Retsvirkningerne af forordning (EU) nr. 1385/2013 opretholdes indtil ikrafttrædelsen af en ny forordning, der er baseret på et passende retsgrundlag.
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kommissionen har nedlagt påstand om annullation af forordning (EU) nr. 1385/2013, som Rådet vedtog med hjemmel i artikel 349 TEUF.

Kommissionen har foreholdt Rådet, at det har vedtaget dette direktiv, selv om Kommissionen havde foreslået at basere denne retsakt på særskilte retsgrundlag, dvs. artikel 43, stk. 2, og artikel 168, stk. 4, punkt b), TEUF.

Kommissionen er af den opfattelse, at artikel 349 TEUF, i overensstemmelse med formålet med den anfægtede forordning, ikke gyldigt kan bruges som retsgrundlag. Sidstnævnte artikel 349 TEUF finder kun anvendelse, når der er tale om at fravige princippet om anvendelse af den primære ret i regionerne i den yderste periferi, jf. artikel 355, stk. 1, TEUF. Den pågældende forordning vedtager imidlertid alene den sekundære ret, uden at fravige traktaterne, med henblik på at imødekomme den situation, der er skabt ved Mayottes ændrede status. Denne fortolkning støttes ikke blot af ordlyden af artikel 349 TEUF, men også af traktatens system vedrørende retsgrundlag samt af historikken bag denne artikel.

⁽¹⁾ EUT L 354, s. 86, annulleres.

Sag anlagt den 21. marts 2014 — Europa-Parlamentet mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-136/14)

(2014/C 175/34)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Europa-Parlamentet (ved J. Rodrigues og L. Visaggio, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Rådets direktiv 2013/64/EU af 17. december 2013 om ændring af Rådets direktiv 91/271/EØF og 1999/74/EF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF, 2006/7/EF, 2006/25/EF og 2011/24/EU som følge af ændringen af Mayottes status i forhold til Den Europæiske Union ⁽¹⁾
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Europa-Parlamentet har nedlagt påstand om annullation af direktiv 2013/64/EU, som Rådet vedtog med hjemmel i artikel 349 TEUF.

Ifølge Parlamentet er Rådets valg af retsgrundlag forkert, eftersom de foranstaltninger, der er genstand for det anfægtede direktiv, henhører under Unionens beføjelser i medfør af forskellige fælles politikker. Disse foranstaltninger burde derfor have været vedtaget på grundlag af særskilte retsgrundlag på områderne for miljø, landbrug, socialpolitik og offentlig sundhed, dvs. artikel 43, stk. 2, artikel 114, artikel 153, stk. 2, artikel 168 og artikel 192, stk. 1, TEUF, og ikke på grundlag af artikel 349 TEUF.

Ifølge Parlamentet kan foranstaltninger, som ikke har til formål at imødekomme økonomiske eller sociale byrder, som en region i den yderste periferi står over for, gennem en undtagelse til den fulde anvendelse af EU-retten i den pågældende region, ikke gyldigt baseret på retsgrundlaget i artikel 349 TEUF. Således henhører foranstaltninger, som udelukkende tilsigter at udskyde den tidsmæssige anvendelse af visse bestemmelser i EU-retten på en region i den yderste periferi, ikke under anvendelsesområdet for denne artikel.

(¹) EUT L 353, s. 8., annulleres.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Administrativen sad Sofia-grad (Bulgarien) den 28. marts 2014 — Direktor na Direktsia »Migratsia« pri Ministerstvo na vatrešnite raboti mod Bashir Mohamed Ali Mahdi

(Sag C-146/14)

(2014/C 175/35)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Administrativen sad Sofia-grad

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Direktor na Direktsia »Migratsia« pri Ministerstvo na vatrešnite raboti

Sagsøgt: Bashir Mohamed Ali Mahdi

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 15, stk. 3 og 6, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF (¹) af 16. december 2008 om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold sammenholdt med artikel 6 og artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder samt med retten til domstolsprøvelse og effektiv [domstolsbeskyttelse] fortolkes således, at:
 - a) en administrativ myndighed, såfremt denne i henhold til en medlemsstats nationale lovgivning er forpligtet til at foretage en vurdering af en given frihedsberøvelse en gang om måneden, uden at der udtrykkeligt er fastsat en forpligtelse til at vedtage en administrativ foranstaltning, og den administrative myndighed ex officio skal forelægge retten en liste over de tredjelandsstatsborgere, som på grund af udsendelseshindringer er frihedsberøvede ud over den ved lov fastsatte maksimale periode for den første frihedsberøvelse, er forpligtet til, når den periode, der er fastsat i den individuelle afgørelse vedrørende den første frihedsberøvelse, udløber, enten at vedtage en udtrykkelig foranstaltning til vurdering af frihedsberøvelsen med henblik på de i EU-retten fastsatte grunde til forlængelse af frihedsberøvelsen eller at løslade den pågældende?
 - b) retten, såfremt medlemsstatens nationale lovgivning giver retten beføjelse til, når den maksimale varighed af den første frihedsberøvelse med henblik på udsendelse i henhold til national ret er udløbet, at træffe afgørelse om en forlængelse af frihedsberøvelsen, at erstatte frihedsberøvelsen med en mindre indgribende foranstaltning eller at træffe afgørelse om løsladelse af tredjelandsstatsborgeren, i en situation som den, der foreligger i hovedsagen, skal undersøge lovligheden af en foranstaltning til vurdering af frihedsberøvelsen, hvori der er anført retlige og faktiske grunde for nødvendigheden af en forlængelse af frihedsberøvelsen og dennes varighed, idet retten i sagen træffer afgørelse om opretholdelse af frihedsberøvelsen, en foranstaltning til erstatning herfor eller den pågældendes løsladelse?
 - c) denne bestemmelse giver retten mulighed for at undersøge lovligheden af en foranstaltning til vurdering af frihedsberøvelsen, hvori der alene anføres grundene til, at en afgørelse om at udsende en tredjelandsstatsborger ikke kan fuldbyrdes, med henblik på de i EU-retten fastsatte grunde til forlængelse af frihedsberøvelsen, idet retten alene på grundlag af de af den administrative myndighed anførte faktiske omstændigheder og fremlagte beviser samt de af tredjelandsstatsborgeren anførte indsigelser og faktiske omstændigheder træffer afgørelse i sagen ved at træffe afgørelse om opretholdelse af frihedsberøvelsen, en foranstaltning til erstatning herfor eller den pågældendes løsladelse?

- 2) Skal artikel 15, stk. 1 og 6, i direktiv 2008/115 i en situation som den, der foreligger i hovedsagen, fortolkes således, at en bestemmelse i national ret, hvorefter den omstændighed, at »den pågældende er uden identitetsdokumenter« udgør en selvstændig grund til forlængelse af frihedsberøvelsen, ud fra et EU-retligt synspunkt er lovlig, idet den kan henføres til de to tilfælde i direktivets artikel 15, stk. 6, såfremt der i henhold til medlemsstatens nationale lovgivning på grundlag af den nævnte omstændighed foreligger en begrundet formodning for, at den pågældende vil forsøge at omgå fuldbyrdelsen af afgørelsen om udsendelse, hvilket i henhold til denne medlemsstats lovgivning udgør en risiko for, at den pågældende vil forsvinde?
- 3) Skal artikel 15, stk. 1, litra a) og b), og stk. 6, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF sammenholdt med 2. og 13. betragtning til direktivet vedrørende respekten for tredjelandstatsborgeres grundlæggende rettigheder og værdighed samt anvendelsen af proportionalitetsprincippet i en situation som den, der foreligger i hovedsagen, fortolkes således, at det er tilladt at konkludere, at der er begrundet risiko for, at en person forsvinder, på grundlag af, at den pågældende er uden identitetsdokumenter, har passeret den nationale grænse ulovligt og tilkendegiver, at han ikke vil vende tilbage til sit oprindelsesland, selv om han tidligere har udfyldt en erklæring om frivillig tilbagevenden til sit eget land og har afgivet korrekte oplysninger om sin identitet, idet disse omstændigheder for så vidt angår adressaten for en afgørelse om tilbagesendelse i direktivets forstand er omfattet af begrebet »risiko for, at den pågældende forsvinder«, der i den nationale lovgivning defineres som en — på faktiske omstændigheder baseret — begrundet antagelse om, at den pågældende vil forsøge at omgå fuldbyrdelsen af afgørelsen om tilbagesendelse?
- 4) Skal artikel 15, stk. 1, litra a) og b), stk. 4 og stk. 6, i direktiv 2008/115 sammenholdt med 2. og 13. betragtning til direktivet vedrørende respekten for tredjelandstatsborgeres grundlæggende rettigheder og værdighed samt anvendelsen af proportionalitetsprincippet i en situation som den, der foreligger i hovedsagen, fortolkes således, at:
- a) tredjelandstatsborgeren ikke samarbejder i forbindelse med forberedelsen af fuldbyrdelsen af afgørelsen om den pågældendes tilbagesendelse til dennes oprindelsesland, når han over for en ansat på det pågældende lands ambassade mundtligt tilkendegiver, at han ikke vil vende tilbage til sit oprindelsesland, selv om han tidligere har udfyldt en erklæring om frivillig tilbagevenden til sit eget land og har afgivet korrekte oplysninger om sin identitet, og at der er opstået forsinkelser med fremskaffelsen af dokumenterne fra et tredjeland og der er rimelig udsigt til, at afgørelsen om udsendelse kan fuldbyrdes, når det pågældende lands ambassade under sådanne omstændigheder ikke udsteder det dokument, der er nødvendigt, for at den pågældende kan rejse til sit oprindelsesland, selv om ambassaden har bekræftet den pågældendes identitet?
- b) det, i tilfælde af, at en tredjelandstatsborger, der er uden identitetsdokumenter, har passeret den nationale grænse ulovligt og tilkendegiver, at han ikke vil vende tilbage til sit oprindelsesland, løslades som følge af, at der ikke er rimelig udsigt til, at en afgørelse om udsendelse kan fuldbyrdes, skal lægges til grund, at medlemsstaten er forpligtet til at udstede et foreløbigt dokument vedrørende den pågældendes status, når oprindelseslandets ambassade under sådanne omstændigheder ikke udsteder det dokument, der er nødvendigt, for at den pågældende kan rejse til sit oprindelsesland, selv om ambassaden har bekræftet den pågældendes identitet?

(¹) EUT L 348, s. 98.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Administrativen sad — Varna (Bulgarien) den 4. april 2014 — »Koela-N« EOOD mod Direktor na Direktsia »Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika« Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

(Sag C-159/14)

(2014/C 175/36)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Administrativen sad — Varna

Parter i hovedsagen

Sagsøger: »Koela-N« EOOD

Sagsøgt: Direktor na Direksia »Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika« Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 14, stk. 1, i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem ⁽¹⁾ fortolkes således, at retten til som ejer at råde over et materielt gode også omfatter retten til at instruere en fragtfører om at levere varen til en tredje person, som er forskellig fra den person, der er anført på regningen, og at alene denne tredje persons modtagelse af varen således udgør et bevis for tidligere leverancer af materielle goder?
- 2) Skal artikel 14, stk. 1, i direktiv 2006/112 fortolkes således, at den direkte leverandørs manglende faktiske besiddelse af varen betyder, at betingelserne for, at der foreligger en levering i direktivets forstand, ikke er opfyldt — uanset om køberen har modtaget varen?
- 3) Udgør den omstændighed, at de foregående leverandører i leverandørkæden ikke samarbejdede med afgiftsmyndighederne samt den manglende læsning af varen, objektive indicier for, at den afgiftspligtige vidste eller burde vide, at den transaktion, for hvilken fradragsretten for indgående moms gøres gældende, var et led i en afgiftsunddragelse?

⁽¹⁾ EUT L 347, s. 1.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Varas Cíveis de Lisboa (Portugal) den 4. april 2014
— M. João Filipe Ferreira da Silva e Brito m.fl. mod Den Portugisiske Republik**

(Sag C-160/14)

(2014/C 175/37)

Processprog: portugisisk

Den forelæggende ret

Varas Cíveis de Lisboa

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: M. João Filipe Ferreira da Silva e Brito m.fl.

Sagsøgt: Den Portugisiske Republik

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal Rådets direktiv 2001/23/EF af 12. marts 2001 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varetagelse af arbejdstagernes rettigheder i forbindelse med overførsel af virksomheder eller bedrifter eller af dele af virksomheder eller bedrifter ⁽¹⁾, herunder navnlig dets artikel 1, stk. 1, fortolkes således, at begrebet »overførsel af en bedrift« omfatter en situation, hvor en virksomhed, der opererer på markedet for charterflyvninger, opløses efter beslutning fra dens hovedaktionær, som ligeledes er en virksomhed, der opererer inden for flybranchen, og hvor moderselskabet i forbindelse med likvidationen:
 - i) overtager det opløste selskabs stilling i leasingkontrakterne vedrørende flyvemaskiner og i de gældende kontrakter om charterflyvninger, som er indgået med rejsearrangører
 - ii) udøver virksomhed, der hidtil blev udøvet af det opløste selskab

- iii) genansætter visse af de arbejdstagere, der hidtil har været tilknyttet det opløste selskab, og placerer dem i tilsvarende stillinger
- iv) modtager mindre udstyr fra det opløste selskab?
- 2) Skal artikel 267 TEUF (tidligere artikel 234) fortolkes således, at Supremo Tribunal de Justiça, henset til de i spørgsmål 1 beskrevne omstændigheder samt det forhold, at de lavere nationale retter, der havde behandlet sagen, havde afsagt modsigende afgørelser, var pligtig at forelægge De Europæiske Fællesskabers Domstol et præjudicielt spørgsmål vedrørende den korrekte fortolkning af begrebet »overførsel af en bedrift« som omhandlet i artikel 1, stk. 1, i direktiv 2001/23/EF?
- 3) Er fællesskabsretten, herunder navnlig de af De Europæiske Fællesskabers Domstol i Köbler-dommen ⁽²⁾ fastsatte principper vedrørende statens ansvar for skader, der forvoldes borgerne på grund af en tilsidesættelse af fællesskabsretten, der skyldes en afgørelse truffet af en national ret i sidste instans, til hinder for anvendelsen af en national bestemmelse, hvorefter et erstatningskrav mod staten forudsætter, at der er sket en forudgående tilbagekaldelse af den negative afgørelse?

⁽¹⁾ EUT L 82, s. 16.

⁽²⁾ C-224/01, EU:C:2003:513.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Supremo (Spanien) den 7. april 2014 —
Alfredo Rendón Marín mod Administración del Estado**

(Sag C-165/14)

(2014/C 175/38)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Supremo, Sala de lo Contencioso Administrativo, Sección Tercera

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Alfredo Rendón Marín

Sagsøgt: Administración del Estado

Præjudicielt spørgsmål

Er nationale bestemmelser, hvorefter muligheden for at udstede en opholdstilladelse til en forælder til en mindreårig unionsborger, som er afhængig af denne, fordi vedkommende er tidligere straffet i det land, hvori ansøgningen indgives, udelukkes, selv om dette indebærer, at den mindreårige tvinges til at forlade Unionens område, fordi han er nødsaget til at følge med sin forælder, foreneligt med artikel 20 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, fortolket i henhold til [Domstolens] dom af 19. oktober 2004 (sag C-200/02) ⁽¹⁾ og af 8. marts 2011 (sag C-34/09) ⁽²⁾, når en national lovgivning udelukker muligheden?

⁽¹⁾ EU:C:2004:639

⁽²⁾ EU:C:2011:124

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Supremo (Spanien) den 7. april 2014 —
Grupo Itevelesa S.L. m.fl. mod Oca Inspección Técnica de Vehículos SA m.fl.**

(Sag C-168/14)

(2014/C 175/39)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Supremo, Sala de lo Contencioso Administrativo, Sección Tercera

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Grupo Itevelesa S.L., Applus Iteuve Technology, Certio ITV S.L. og Asistencia Técnica Industrial SAE

Sagsøgte: Oca Inspección Técnica de Vehículos SA og Generalidad de Cataluña

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Udelukker artikel 2, stk. 2, litra d), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked ⁽¹⁾ teknisk kontrol med motorkøretøjer (inspección técnica de vehículos, herefter »ITV-tjenester«) fra dette direktivs anvendelsesområde, når den i henhold til nationale bestemmelser udføres af private virksomheder under en medlemsstats myndigheders tilsyn?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende (dvs., hvis ITV-tjenester principielt falder inden for anvendelsesområdet for direktiv 2006/123/EF), spørges, om udelukkelsesgrunden i direktivets artikel 2, stk. 2, litra i), finder anvendelse, eftersom de private virksomheder, der leverer tjenesteydelser, som beskyttende foranstaltning har mulighed for at beslutte at lade køretøjer, som udviser sådanne sikkerhedsmangler, at deres anvendelse indebærer en umiddelbar fare?
- 3) Såfremt direktiv 2006/123/EF finder anvendelse på ITV-tjenester, spørges, om direktivet, sammenholdt med artikel 2 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/40/EF af 6. maj 2009 om teknisk kontrol med motorkøretøjer og påhængskøretøjer dertil ⁽²⁾ (eller med den analoge bestemmelse i det forudgående direktiv 96/96/EF) skal fortolkes således, at det i alle tilfælde er muligt at betinge disse aktiviteter af en forudgående administrativ tilladelse? Påvirkes svaret af konstateringerne i præmis 26 i Den Europæiske Unions Domstols dom af 22. oktober 2009 (sag C-438/08) ⁽³⁾?
- 4) Er en national lovgivning, hvorved antallet af tilladelser til ITV-anlæg er underlagt indholdet af en territorial plan, hvori den kvantitative begrænsning bl.a. begrundes med et ønske om at sikre en passende territorial dækning, sikre kvaliteten i ydelsen og fremme konkurrencen mellem de økonomiske aktører, idet der med henblik herpå inkluderes elementer om økonomisk planlægning forenelig med artikel 10 og 14 i direktiv 2006/123/EF — og såfremt dette direktiv ikke finder anvendelse, EF-traktatens artikel 43 (nu artikel 49 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde)?

⁽¹⁾ EUT L 376, s. 36.

⁽²⁾ EUT L 141, s. 12.

⁽³⁾ EU:C:2009:651.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Audiencia Provincial de Castellón (Spanien) den 7. april 2014 — Juan Carlos Sánchez Morcillo og María del Carmen Abril García mod Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, SA

(Sag C-169/14)

(2014/C 175/40)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Audiencia Provincial de Castellón

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Juan Carlos Sánchez Morcillo og María del Carmen Abril García

Sagsøgt: Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, SA

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er artikel 7, stk. 1, i direktiv 93/13/EØF ⁽¹⁾, hvorefter medlemsstaterne skal sikre, at der i forbrugernes interesse findes egnede og effektive midler til at bringe anvendelsen af urimelige kontraktvilkår i aftaler, der indgås mellem forbrugere og erhvervsdrivende, til ophør, til hinder for en processuel bestemmelse — som den i artikel 695, stk. 4, i den spanske Ley de Enjuiciamiento Civil omhandlede — der, i forbindelse med fastsættelsen af retsmidlerne til prøvelse af afgørelser, hvorved der tages stilling til indsigelser mod fuldbyrdelsen af pantsatte værdier eller aktiver, bestemmer, at der kun kan iværksættes appel af en kendelse, hvorved der træffes beslutning om, at proceduren skal indstilles, eller at et urimeligt kontraktvilkår ikke skal finde anvendelse, mens det i alle øvrige tilfælde ikke er tilladt at iværksætte appel, hvilket umiddelbart indebærer, at rekvirenten har mulighed for at appellere, hvis rekvisiti indsigelse tages til følge, og der træffes afgørelse om, at proceduren skal indstilles, eller at det urimelige kontraktvilkår ikke skal finde anvendelse, mens rekvisitus, der er forbruger, ikke kan appellere i tilfælde af, at der ikke gives medhold i vedkommendes indsigelse?

- 2) Er det inden for rammerne af de EU-retlige forskrifter om forbrugerbeskyttelse i direktiv 93/13/EØF foreneligt med princippet om retten til effektive retsmidler og retten til en retfærdig rettergang med processuel ligestilling, som fastsat i artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder⁽²⁾, når en national bestemmelse som artikel 695, stk. 4, i den spanske Ley de Enjuiciamiento Civil, der fastsætter mulighederne for appel i forbindelse med afgørelser, hvorved der tages stilling til indsigelser mod fuldbyrdelsen af pantsatte værdier eller aktiver, alene tillader, at der iværksættes appel af kendelser, hvorved der træffes beslutning om, at proceduren skal indstilles, eller at et urimeligt kontraktvilkår [org. s. 16] ikke skal finde anvendelse, mens det i alle øvrige tilfælde ikke er tilladt at iværksætte appel, hvilket umiddelbart indebærer, at rekvirenten har mulighed for at appellere, hvis rekvisiti indsigelse tages til følge, og der træffes afgørelse om, at proceduren skal indstilles, eller at det urimelige kontraktvilkår ikke skal finde anvendelse, mens rekvisitus ikke kan appellere i tilfælde af, at der ikke gives medhold i vedkommendes indsigelse?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 93/13/EØF af 5.4. 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler (EFT L 95, s. 29).

⁽²⁾ EFT C 364, s. 1.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident Afdeling den 16. januar 2014 — Josune Esteban Garcia mod Cachorros Plus CBF SCP (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Audiencia Provincial de Salamanca — Spanien)

(Sag C-451/12)⁽¹⁾

(2014/C 175/41)

Processprog: spansk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 399 af 22.12.2012.

Kendelse afsagt af formanden for Domstolens Ottende Afdeling den 7. februar 2014 — SKP k.s. mod Ján Bríla (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Krajský súd v Prešove — Slovakiet)

(Sag C-460/12)⁽¹⁾

(2014/C 175/42)

Processprog: slovakisk

Formanden for Ottende Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 46 af 16.2.2013.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 31. januar 2014 — Facet SA og BNP Paribas Personal Finance SA mod Saïda Bouchelaghem, Nathalie Cousin, Clémentine Benoni, Hili Aziz, Mohamed Zouhir, Jean Morel, Jalid Anissa, Marine Bourreau, Anthony Cartier, Patrick Rousselière og Karine Lenfant (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal d'instance d'Orléans — Frankrig)

(Sag C-298/13)⁽¹⁾

(2014/C 175/43)

Processprog: fransk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 215 af 27.7.2013.

**Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 16. januar 2014 — Imre Solyom og Luiza Solyom mod
Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Brașov (anmodning om præjudiciel afgørelse fra
Tribunalul Brașov — Rumænien)**

(Sag C-444/13) ⁽¹⁾

(2014/C 175/44)

Processprog: rumænsk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 325 af 9.11.2013.

RET TEN

Rettens dom af 10. april 2014 — Evropaiki Dynamiki mod Kommissionen

(Sag T-340/09) ⁽¹⁾

(Offentlige tjenesteydelseskontrakter — Publikationskontorets udbudsprocedure — bistand ved leveringen af offentliggørelses- og kommunikationsydelser i forbindelse med CORDIS-webstedet — afvisning af tilbudsgivers bud og beslutning om at tildel kontrakterne til andre tilbudsgivere — indplaceringen af en tilbudsgivers bud — begrundelsespligt — gennemførelsesbestemmelsernes artikel 148, stk. 1 og 3 — åbenbart urigtigt skøn — ansvar uden for kontraktforhold)

(2014/C 175/45)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Athen, Grækenland) (ved advokaterne N. Korogiannakis og M. Dermitzakis)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (først ved S. Delaude og N. Bambara som befuldmægtigede, derefter ved S. Delaude, bistået af advokat C. Erkelenz)

Sagens genstand

Dels påstand om annullation af Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer beslutning, meddelt sagsøgeren ved skrivelse af 9. juni 2009, om ikke at antage sagsøgerens bud afgivet inden for rammerne af udbudsproceduren nr. 10 017 (CORDIS), for henholdsvis Parti B, »Redaktionelle og publikationsmæssige tjenester«, og Parti C, »Levering af nye digitale informationstjenester«, og om at vælge sagsøgerens bud, der blev afgivet i forbindelse med den samme udbudsprocedure, som den tredje kontrahent for Parti E, »Udvikling og opretholdelse af kerneydelser«, dels påstand om erstatning

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE bærer 90% af sine egne omkostninger og betaler 90% af de omkostninger, der er afholdt af Europa-Kommissionen, således at sidstnævnte bærer 10% af sine egne omkostninger og betaler 10% af de omkostninger, der er afholdt af Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis.

⁽¹⁾ EUT C 267 af 7.11.2009.

Rettens dom af 9. april 2014 — Pico Food mod KHIM — Sobieraj (MILANÓWEK CREAM FUDGE)

(Sag T-623/11) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-varemærket MILANÓWEK CREAM FUDGE — de ældre nationale figurmærker, der gengiver en ko, Original Sahne Muh-Muhs HANDGESCHNITTEN HANDGEWICKELT og SAHNE TOFFEE LUXURY CREAM FUDGE — relativ registreringshindring — ingen risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 76, stk. 1, i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2014/C 175/46)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Pico Food GmbH (Tamm, Tyskland) (ved advokat M. Douglas)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved M. Vuijst og P. Geroulakos, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Bogumił Sobieraj (Milanówek, Polen) (ved advokat O. Bischof)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 8. september 2011 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 553/2010-1) vedrørende en indsigelsessag mellem Pico Food GmbH og Bogumił Sobieraj.

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Pico Food GmbH betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 32 af 4.2.2012.

Rettens dom af 9. april 2014 — Comsa mod KHIM — COMSA (COMSA)

(Sag T-144/12) (¹)

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket COMSA — det ældre firmanavn Comsa, SA — relativ registreringshindring — ingen erhvervsmæssig brug af et tegn, som ikke kun har lokal betydning — lighed mellem tjenesteydelserne — artikel 8, stk. 4, i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2014/C 175/47)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Comsa, SA (Barcelona, Spanien) (først ved advokat M. Aznar Alonso, derefter ved advokat A. Gómez López)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved J. Crespo Carrillo, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret: Constructora de obras municipales, SA (COMSA) (Madrid, Spanien)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 10. januar 2012 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (forenede sager R 518/2011-2 og R 795/2011-2) vedrørende en indsigelsessag mellem Comsa, SA og Constructora de obras municipales, SA (COMSA).

Konklusion

- 1) Afgørelsen, der blev truffet den 10. januar 2012 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (forenede sager R 518/2011-2 og R 795/2011-2) vedrørende en indsigelsessag mellem Comsa, SA og Constructora de obras municipales, SA (COMSA), annulleres, for så vidt som den ophævede indsigelsesafdelingens afgørelse for tjenesteydelserne i klasse 42 og godkendte registreringen af det ansøgte varemærke for de samme tjenesteydelser.
- 2) I øvrigt frifindes Harmoniseringskontoret.
- 3) Comsa bærer sine egne omkostninger og betaler tre fjerdedele af Harmoniseringskontorets omkostninger. Harmoniseringskontoret bærer en fjerdedel af sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 194 af 30.6.2012.

Rettens dom af 9. april 2014 — Grækenland mod Kommissionen(Sag T-150/12) ⁽¹⁾

(Statsstøtte — rentefrie lån omfattet af en statsgaranti stillet af de hellenske myndigheder til fordel for sammenslutninger af landbrugskooperativer inden for kornsektoren — afgørelse, som erklærer støtten uforenelig med det indre marked — begrundelsespligt — fordel — støtte, der tilsigter at afhjælpe en alvorlig forstyrrelse af en medlemsstats økonomi)

(2014/C 175/48)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Den Hellske Republik (ved I. Chalkias, X. Basakou og A. Vasilopoulou, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (først ved S. Thomas og D. Triantafyllou, derefter ved M. Triantafyllou og P. Němečková, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens afgørelse 2012/320/EU af 25. januar 2012 om Grækenlands støtte til kornproducenter og kornopkøbende kooperativer (EUT L 164, s. 10).

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Den Hellske Republik betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 184 af 23.6.2012.

Rettens dom af 9. april 2014 — El du Pont de Nemours mod KHIM — Zueco Ruiz (ZyTeL)(Sag T-288/12) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om figurmærket ZyTeL — det ældre EF-ordmærke og det i den i artikel 6bis i Pariserkonventionen angivne betydning vitterligt kendte varemærke ZyTeL — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — skade på det ældre varemærkes særpræg eller renommé — artikel 8, stk. 5, i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2014/C 175/49)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: El du Pont de Nemours and Company (Wilmington, Delaware, De Forenede Stater) (ved advokat E. Armijo Chávarri)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved P. Geroulakos, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret Enrique Zueco Ruiz (Saragossa, Spanien)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 29. marts 2012 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 464/2011-2) vedrørende en indsigelsessag mellem El du Pont de Nemours and Company og Enrique Zueco Ruiz.

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) El du Pont de Nemours and Company betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 273 af 8.9.2012.

Rettens dom af 9. april 2014 — Elite Licensing mod KHIM — Aguas De Mondariz Fuente del Val (elite BY MONDARIZ)

(Sag T-386/12) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket elite BY MONDARIZ — det ældre EF-figurmærke og det ældre internationale figurmærke ELITE — behandlingssproget i klagesagen — frist — klagens antagelse til realitetsbehandling ved appelkammeret — regel 48, stk. 2, regel 49, stk. 1, og regel 96, stk. 1, i forordning (EF) nr. 2868/95 — ingen risiko for forveksling — manglende lighed mellem tegnene — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — skade på renomméet — artikel 8, stk. 5, i forordning nr. 207/2009)

(2014/C 175/50)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Elite Licensing Company SA (Fribourg, Schweiz) (ved advokat: J. Albrecht)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved J. Crespo Carrillo som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Aguas De Mondariz Fuente del Val, SL (Mondariz, Spanien) (ved advokat: T. Andrade Boué)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 6. juni 2012 af Femte Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 9/2011-5) vedrørende en ugyldighedssag mellem Elite Licensing Company SA og Aguas de Mondariz Fuente del Val, SL.

Konklusion

- 1) Afgørelsen truffet d. 6. juni 2012 af Femte Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (sag R 9/2011-5) vedrørende en ugyldighedssag mellem Elite Licensing Company SA og Aguas de Mondariz Fuente del Val, SL, annulleres.
- 2) Harmoniseringskontoret bærer sine egne omkostninger og betaler Elite Licensing Company's omkostninger.
- 3) Aguas de Mondariz Fuente del Val bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 355 af 17.11.2012.

Rettens dom af 9. april 2014 — CITEB og Belgo-Metal mod Parlamentet

(Sag T-488/12) ⁽¹⁾

(Offentlige bygge- og anlægskontrakter — udbudsprocedure — renovering og udvidelse af Eastman-bygningen i Bruxelles — afvisning af en tilbudsgivers bud — meddelelse af bedømmelsesudvalgets rapport — begrundelsespligt)

(2014/C 175/51)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Cit Blaton SA (CITEB) (Schaerbeek, Belgien) og Belgo-Metal (Wetteren, Belgien) (ved advokat R. Simar)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet (ved F. Poilvache og L. Fedel, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Parlamentets afgørelse af 7. september 2012 om at afvise sagsøgernes bud i forbindelse med udbudsproceduren NINLO.AO-2012-005-BRU-UIPB-02 som led i en udbudsbekendtgørelse af 19. maj 2012, offentliggjort i supplementet til *Den Europæiske Unions Tidende* (EUT 2012/S 92-1563620), vedrørende renoveringen og udvidelsen af Eastman-bygningen i Bruxelles (Belgien) og om at tildele kontrakten til en anden tilbudsgiver.

Konklusion

- 1) Europa-Parlamentet frifindes.
- 2) Cit Blaton SA (CITEB) og Belgo-Metal betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 9 af 12.1.2013.

Rettens dom af 9. april 2014 — Farmaceutisk Laboratorium Ferring mod KHIM — Tillotts Pharma (OCTASA)

(Sag T-501/12) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket OCTASA — de ældre nationale ordmærker PENTASA — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2014/C 175/52)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Farmaceutisk Laboratorium Ferring A/S (København, Danmark) (først ved solicitor I. Fowler og advokaterne A. Renck og J. Fuhrmann, derefter ved advokaterne I. Fowler, A. Renck og D. Slopek)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved P. Bullock, om befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Tillotts Pharma AG (Ziefen, Schweiz) (ved barrister T. Alkin)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 6. september 2012 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1214/2011-4) vedrørende en indsigelsessag mellem Farmaceutisk Laboratorium Ferring A/S og Tillotts Pharma AG

Konklusion

- 1) Afgørelsen, der blev truffet den 6. september 2012 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1214/2011-4), annulleres.
- 2) Harmoniseringskontoret bærer sine egne omkostninger og betaler halvdelen af de af Farmaceutisk Laboratorium Ferring A/S afholdte omkostninger.
- 3) Tillotts Pharma AG bærer sine egne omkostninger og betaler halvdelen af de af Farmaceutisk Laboratorium Ferring A/S afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 26 af 26.1.2013.

Rettens dom af 9. april 2014 — Ferring mod KHIM — Tillotts Pharma (OCTASA)(Sag T-502/12) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket OCTASA — de ældre nationale-, Benelux- og internationale ordmærker PENTASA og OCTOSTIM — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2014/C 175/53)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Ferring BV (Haarlem, Nederlandene) (først ved solicitor I. Fowler og advokaterne A. Renck og J. Fuhrmann, dernæst ved advokaterne I. Fowler, A. Renck og D. Slopek)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved P. Bullock, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Tillotts Pharma AG (Ziefen, Schweiz) (ved barrister T. Alkin)

Sagens genstand

Påstand om annulation af afgørelse truffet den 6. september 2012 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1216/2011-4) vedrørende en indsigelsessag mellem Ferring BV og Tillotts Pharma AG.

Konklusion

- 1) Afgørelsen, der blev truffet den 6. september 2012 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1216/2011-4), annulleres
- 2) Harmoniseringskontoret bærer sine egne omkostninger og betaler halvdelen af de af Ferring BV afholdte omkostninger.
- 2) Tillotts Pharma AG bærer sine egne omkostninger og betaler halvdelen af de af Ferring BV afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 26 af 26.1.2013.

Rettens dom af 11. april 2014 — Olive Line International mod KHIM (OLIVE LINE)(Sag T-209/13) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — ansøgning om EF-figurmærket OLIVE LINE — absolut registreringshindring — mangler på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2014/C 175/54)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Olive Line International, SL (Madrid, Spanien) (ved advokat M. Aznar Alonso)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved Ó. Mondéjar Ortuño, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Påstand om annulation af afgørelse truffet den 31. januar 2013 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1447/2012-1) vedrørende en ansøgning om registrering af figurtegnet OLIVE LINE som EF-varemærke.

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Olive Line International, SL betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 178 af 22.6.2013.

Rettens dom af 9. april 2014 — MHCS mod KHIM– Ambra (DORATO)

(Sag T-249/13) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket DORATO — de ældre EF- og nationale figurmærker, der gengiver flaskehalsetiketter — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — regel 50, stk. 1, i forordning (EF) nr. 2868/95)

(2014/C 175/55)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: MHCS (Épernay, Frankrig) (ved advokaterne: P. Boutron, N. Moya Fernández og L.-É. Balleydier)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved P. Bullock, N. Bambara og A. Folliard-Monguiral, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Ambra S.A. (Warszawa, Polen) (ved advokat: M. Kaczan-Parchimowicz)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 19. februar 2013 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1877/2011–2) vedrørende en indsigelsessag mellem MHCS og Ambra S.A.

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) frifindes.
- 2) MHCS betaler sagens omkostninger, herunder de nødvendige omkostninger, der er afholdt af Ambra S.A. i forbindelse med sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret.

⁽¹⁾ EUT C 207 af 20.7.2013.

Rettens kendelse af 2. april 2014 — CNIEL mod Kommissionen

(Sag T-293/09) ⁽¹⁾

(Statsstøtte — rammeordning vedrørende de foranstaltninger, som gennemføres af de i Frankrig anerkendte brancheorganisationer inden for landbruget til fordel for de repræsenterede landbrug — finansiering gennem frivillige bidrag, der er gjort obligatoriske — beslutning, der erklærer støtteordningen for forenelig med fællesmarkedet — tilbagetrækning af beslutningen — ufornuddent at træffe afgørelse)

(2014/C 175/56)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Centre national interprofessionnel de l'économie laitière (CNIEL) (Paris, Frankrig) (først ved advokaterne A. Cabanes og V. Kostrzewski-Pugnat, derefter ved advokaterne A. Cabanes, A.-C. Jeux og L. Sersiron, og endelig ved advokaterne A. Cabanes, L. Sersiron og M. Spy)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (først ved B. Stromsky og C. Urraca Caviedes, derefter ved B. Stromsky og S. Thomas, og endelig ved B. Stromsky, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens beslutning K(2008) 7846 endelig, af 10. december 2008, vedrørende statsstøtte N 561/2008, omhandlende rammeordningen vedrørende de foranstaltninger, som gennemføres af de i Frankrig anerkendte brancheorganisationer inden for landbruget til fordel for de repræsenterede landbrug

Konklusion

- 1) *Det er ikke længere nødvendigt at træffe afgørelse i sagen.*
- 2) *Europa-Kommissionen betaler sagens omkostninger.*

⁽¹⁾ EUT C 244 af 10.10.2009.

Rettens kendelse af 2. april 2014 — CNIPT mod Kommissionen

(Sag T-302/09) ⁽¹⁾

(Statsstøtte — rammeordning vedrørende de foranstaltninger, som gennemføres af de i Frankrig anerkendte brancheorganisationer inden for landbruget til fordel for de repræsenterede landbrug — finansiering gennem frivillige bidrag, der er gjort obligatoriske — beslutning, der erklærer støtteordningen for forenelig med fællesmarkedet — tilbagetrækning af beslutningen — ufornuddent at træffe afgørelse)

(2014/C 175/57)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Comité national interprofessionnel de la pomme de terre (CNIPT) (Paris, Frankrig) (ved advokaterne V. Ledoux og B. Néouze)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (først ved B. Stromsky og C. Urraca Caviedes, derefter ved B. Stromsky og S. Thomas og endelig ved M. Stromsky, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens beslutning K(2008) 7846 endelig af 10. december 2008 vedrørende statsstøtte N 561/2008 om en rammeordning vedrørende de foranstaltninger, som gennemføres af de i Frankrig anerkendte brancheorganisationer inden for landbruget til fordel for de repræsenterede landbrug.

Konklusion

- 1) *Det er ufornuddent at træffe afgørelse i sagen.*
- 2) *Europa-Kommissionen betaler sagens omkostninger*

⁽¹⁾ EUT C 244 af 10.10.2009.

Rettens kendelse af 2. april 2014 — Val'hor mod Kommissionen(Sag T-306/09) ⁽¹⁾

(Statsstøtte — rammeordning vedrørende de foranstaltninger, som gennemføres af de i Frankrig anerkendte brancheorganisationer inden for landbruget til fordel for de repræsenterede landbrug — finansiering gennem frivillige bidrag, der er gjort obligatoriske — beslutning, der erklærer støtteordningen for forenelig med fællesmarkedet — tilbagetrækning af beslutningen — ufornuddent at træffe afgørelse)

(2014/C 175/58)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Val'hor (Paris, Frankrig) (ved advokaterne V. Ledoux og B. Néouze)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (først ved B. Stromsky og C. Urraca Caviedes, derefter B. Stromsky og S. Thomas og endelig ved M. Stromsky, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens beslutning K(2008) 7846 endelig af 10. december 2008 vedrørende statsstøtte N 561/2008 om en rammeordning vedrørende de foranstaltninger, som gennemføres af de i Frankrig anerkendte brancheorganisationer inden for landbruget til fordel for de repræsenterede landbrug.

Konklusion

- 1) Det er ufornuddent at træffe afgørelse i sagen.
- 2) Europa-Kommissionen betaler sagens omkostninger

⁽¹⁾ EUT C 244 af 10.10.2009.

Rettens kendelse af 2. april 2014 — Onidol mod Kommissionen(Sag T-313/09) ⁽¹⁾

(Statsstøtte — rammeordning vedrørende de foranstaltninger, som gennemføres af de i Frankrig anerkendte brancheorganisationer inden for landbruget til fordel for de repræsenterede landbrug — finansiering gennem frivillige bidrag, der er gjort obligatoriske — beslutning, der erklærer støtteordningen for forenelig med fællesmarkedet — tilbagetrækning af beslutningen — ufornuddent at træffe afgørelse)

(2014/C 175/59)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Organisation nationale interprofessionnelle des grains et fruits oléagineux (Onidol) (Paris, Frankrig) (først ved advokaterne B. Le Bret og L. Olza Moreno, derefter ved advokaterne B. Le Bret og C. Renner)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (først ved B. Stromsky og C. Urraca Caviedes, derefter ved B. Stromsky og S. Thomas, og endelig ved B. Stromsky, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens beslutning K(2008) 7846 endelig, af 10. december 2008, vedrørende statsstøtte N 561/2008, omhandlende rammeordningen vedrørende de foranstaltninger, som gennemføres af de i Frankrig anerkendte brancheorganisationer inden for landbruget til fordel for de repræsenterede landbrug

Konklusion

- 1) Det er ikke længere nødvendigt at træffe afgørelse i sagen.
- 2) Europa-Kommissionen betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 244 af 10.10.2009.

Rettens kendelse af 2. april 2014 — Intercéreales og Grossi mod Kommissionen**(Sag T-314/09) ⁽¹⁾**

(Statsstøtte — rammeordning vedrørende de foranstaltninger, som gennemføres af de i Frankrig anerkendte brancheorganisationer inden for landbruget til fordel for de repræsenterede landbrug — finansiering gennem frivillige bidrag, der er gjort obligatoriske — beslutning, der erklærer støtteordningen for forenelig med fællesmarkedet — tilbagetrækning af beslutningen — ufornuddent at træffe afgørelse)

(2014/C 175/60)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: Intercéreales (Paris, Frankrig) og Alain Grossi (Nîmes, Frankrig) (først ved advokaterne B. Le Bret og L. Olza Moreno, derefter ved advokaterne B. Le Bret og C. Renner)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (først ved B. Stromsky og C. Urraca Caviedes, derefter ved B. Stromsky og S. Thomas, og endelig ved B. Stromsky, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens beslutning K(2008) 7846 endelig, af 10. december 2008, vedrørende statsstøtte N 561/2008, omhandlende rammeordningen vedrørende de foranstaltninger, som gennemføres af de i Frankrig anerkendte brancheorganisationer inden for landbruget til fordel for de repræsenterede landbrug

Konklusion

- 1) Det er ikke længere nødvendigt at træffe afgørelse i sagen.
- 2) Europa-Kommissionen betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 244 af 10.10.2009.

Rettens kendelse af 31. marts 2014 — SACBO mod Kommissionen og INEA**(Sag T-270/13) ⁽¹⁾**

(Annullationssøgsmål — fællesskabets økonomiske støtte til projekter af almen interesse inden for de transeuropæiske transport- og energinet — manglende umiddelbar påvirkning — retsakt, der ikke kan gøres til genstand for et søgsmål — forberedende akt — afvisning)

(2014/C 175/61)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Società per l'aeroporto civile di Bergamo-Orio al Serio SpA (SACBO SpA) (Grassobbio, Italien) (ved advokaterne M. Muscardini og G. Greco)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved J. Hottiaux og E. Montaguti, som befuldmægtigede) og Forvaltningsorganet for Innovation og Netværk (INEA) (ved I. Ramallo, som befuldmægtiget, og advokaterne M. Merola, C. Santacroce og L. Armati)

Sagens genstand

Påstand om annullation af beslutning af 18. marts 2013 vedtaget af Forvaltningsorganet for Det Transeuropæiske Transportnet (TEN-T EA) vedrørende visse omkostninger afholdt til gennemførelse af en undersøgelse i forbindelse med udviklingen af lufthavnen i Bergamo-Orio al Serio (Italien) med henblik på intermodalitet efter økonomisk støtte tildelt af Kommissionen til Ente Nazionale per l'Aviazione Civile (ENAC, den italienske civile luftfartsmyndighed)

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Det er uforholdende at træffe afgørelse om Republikken Polens begæring om intervention.
- 3) Società per l'aeroporto civile di Bergamo-Orio al Serio SpA (SACBO SpA) bærer sine egne omkostninger og betaler omkostningerne afholdt af Europa-Kommissionen og Forvaltningsorganet for Innovation og Netværk (INEA).

⁽¹⁾ EUT C 207 af 20.7.2013.

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 4. februar 2014 — Serco Belgium m.fl. mod Kommissionen**(Sag T-644/13 R)****(Særlige rettergangsformer — offentligt udbud — udbudsprocedure — afvisning af et bud — begæring om udsættelse af gennemførelsen — fumus boni juris)**

(2014/C 175/62)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Serco Belgium SA (Bruxelles, Belgien), SA Bull NA (Bruxelles) og Unisys Belgium SA (Bruxelles) (ved advokaterne V. Ost og M. Vanderstraeten)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved S. Delaude, L. Cappelletti og F. Moro, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Begæring om for det første udsættelse af gennemførelsen af Europa-Kommissionens afgørelse af 30. oktober 2013, hvorved det bud, der blev afgivet af det af sagsøgerne dannede konsortium i forbindelse med udbudsproceduren DIGIT/R2/PO/2012/026 — ITIC-SM vedrørende forvaltning af it-tjenester i forbindelse med Europa-Kommissionens integrerede og konsoliderede it-desktopmiljø, blev afvist, og kontrakten tildelt et andet konsortium, for det andet et pålæg til Kommissionen om at undlade at indgå den omtvistede rammeaftale og at indgå specifikke kontrakter i henhold til denne rammeaftale og for det tredje anordning af enhver anden foreløbig forholdsregel, som Retten finder passende

Konklusion

- 1) Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.
 - 2) Afgørelsen af sagens omkostninger udsættes.
-

Sag anlagt den 7. marts 2014 — ANKO mod Kommissionen**(Sag T-154/14)**

(2014/C 175/63)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: ANKO Anonymos Etairia Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias (Athen, Grækenland) (ved advokat V. Christianos)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at det samlede beløb på 185 664,10 EUR, som Kommissionen allerede har betalt til sagsøgeren for projektet OASIS samt det samlede beløb på 465 062,84 EUR, som Kommissionen allerede har betalt for projektet PERFORM, udgør støtteberettigede udgifter.
- Det fastslås, at beløbet på 1 824,05 EUR, som Kommissionen ikke har betalt for projektet OASIS, og beløbet på 637 117,17 EUR, som Kommissionen ikke har betalt som finansiel støtte til projektet PERFORM, udgør støtteberettigede udgifter, som Kommissionen som en konsekvens heraf skal betale til ANKO.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Dette søgsmål vedrører Kommissionens ansvar i henhold til artikel 272 TEUF for kontrakt a) nr. 215 754 og kontrakt b) nr. 215 952, der har til formål at gennemføre projekt a) OASIS og projekt b) PERFORM.

Sagsøgeren har nærmere bestemt gjort gældende, at selv om denne har opfyldt sine kontraktmæssige forpligtelser, har Kommissionen i strid med de nævnte kontrakter, med princippet om beskyttelse af den berettigede forventning, med princippet om forbud mod misbrug af rettigheder og med proportionalitetsprincippet fremsat krav om tilbagebetaling af de beløb, der blev betalt til ANKO, for så vidt som de er ikke-støtteberettigede udgifter, og Kommissionen har afholdt sig fra at betale den finansielle støtte. Af denne grund har sagsøgeren for det første gjort gældende, at Kommissionen har tilsidesat sine kontraktmæssige forpligtelser over for ANKO ved at afvise, at næsten samtlige de beløb, der er betalt til sagsøgeren for projekterne OASIS og PERFORM, er støtteberettigede og ved at gøre krav på beløbene som følge af, at de er uretmæssigt udbetalt. For det andet har sagsøgeren gjort gældende, at tilbagesøgningen af samtlige beløb er disproportional og uberettiget.

Sag anlagt den 7. marts 2014 — ANKO mod Kommissionen**(Sag T-155/14)**

(2014/C 175/64)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: ANKO Anonymos Etairia Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias (Athen, Grækenland) (ved advokat V. Christianos)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at det samlede beløb på 325 823,16 EUR, som Kommissionen har gjort krav på som ikke-støtteberettigede udgifter, og som allerede er blevet betalt til sagsøgeren for projektet PERSONA, samt det samlede beløb på 280 747,45 EUR, som Kommissionen har gjort krav på som ikke-støtteberettigede udgifter, og som allerede er blevet betalt for projektet TERREGOV, udgør støtteberettigede udgifter.

- Det fastslås, at beløbet på 6 752,74 EUR udgør støtteberettigede udgifter, som ANKO har afholdt inden for rammerne af projektet PERSONA, og at Kommissionen som en konsekvens heraf skal betale beløbet til ANKO.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Dette søgsmål vedrører Kommissionens ansvar i henhold til artikel 272 TEUF for kontrakt a) nr. 045 459 og kontrakt b) nr. 507 749, der har til formål at gennemføre projekt a) PERSONA og projekt b) TERREGOV.

Sagsøgeren har nærmere bestemt gjort gældende, at selv om denne har opfyldt sine kontraktmæssige forpligtelser, har Kommissionen i strid med de nævnte kontrakter, med princippet om beskyttelse af den berettigede forventning, med princippet om forbud mod misbrug af rettigheder og med proportionalitetsprincippet fremsat krav om tilbagebetaling af de beløb, der blev betalt til ANKO, for så vidt som de er ikke-støtteberettigede udgifter. Af denne grund har sagsøgeren for det første gjort gældende, at Kommissionen har tilsidesat sine kontraktmæssige forpligtelser over for ANKO ved at afvise, at samtlige de beløb, der er betalt til sagsøgeren for projekterne PERSONA og TERREGOV, er støtteberettigede og ved at gøre krav på beløbene som følge af, at de er uretmæssigt udbetalt. For det andet har sagsøgeren gjort gældende, at tilbagesøgningen af samtlige beløb er disproportional og uberettiget.

Sag anlagt den 7. marts 2014 — ANKO mod Kommissionen og REA

(Sag T-165/14)

(2014/C 175/65)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: ANKO Anonymos Etairia Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias (Athen, Grækenland) (ved advokat V. Christianos)

Sagsøgte: Europa-Kommissionen og Forvaltningsorganet for Forskning (REA)

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at den suspension, der blev iværksat og fastholdt af REA i henhold til beføjelser delegeret fra Kommissionen, i forhold til det beløb, som Kommissionen fortsat skylder sagsøgeren for dennes deltagelse i projektet »Emergency Support System« (ESS), udgør en tilsidesættelse af sidstnævntes kontraktmæssige forpligtelser.
- Det fastslås, at det beløb på 125 253,82 EUR, som Kommissionen fortsat ikke ønsker at betale for sagsøgerens deltagelse i ESS-projektet, svarer til støtteberettigede omkostninger, som Kommissionen som en konsekvens heraf skal betale til ANKO.
- Det fastslås, at det samlede beløb på 216 172,68 EUR, som Kommissionen allerede har betalt til sagsøgeren for dennes deltagelse i ESS-projektet, svarer til støtteberettigede omkostninger.
- REA og Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Dette søgsmål vedrører REA's og Kommissionens ansvar i henhold til artikel 272 TEUF for kontrakt nr. 217 951, der har til formål at gennemføre ESS-projektet.

Sagsøgeren har nærmere bestemt anført, at REA i henhold til beføjelser delegeret fra Kommissionen har suspenderet betalingen til ANKO uden at være berettiget dertil og i strid med ESS-projektets kontrakt. Sagsøgeren har ligeledes anført, at Kommissionen ved at søge at anvende »ekstrapoleringsmetoden« uden retligt grundlag og i strid med både kontrakten og med gældende ret har anfægtet, at i det væsentlige samtlige de af ANKO til ESS-projektet afholdte udgifter er støtteberettigede.

**Sag anlagt den 19. marts 2014 — Compagnie des gaz de pétrole Primagaz mod KHIM — Reeh
(PRIMA KLIMA)****(Sag T-195/14)**

(2014/C 175/66)

*Stævningen er affattet på fransk***Parter**

Sagsøger: Compagnie des gaz de pétrole Primagaz SA (Paris, Frankrig) (ved advokat D. Régnier)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Gerhard Reeh (Radnice, Den Tjekkiske Republik)

Sagsøgerens påstande

— Afgørelse truffet den 7. januar 2014 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 2304/2012-1) annulleres.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Gerhard Reeh

Det omhandlede EF-varemærke: Et figurmærke indeholdende ordbestanddelene »PRIMA KLIMA« for varer og tjenesteydelser i klasse 11 og 42

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Compagnie des gaz de pétrole Primagaz SA

De påberåbte varemærker eller tegn: Et figurmærke indeholdende ordbestanddelen »PRIMAGAZ« og de nationale ordmærker »PRIMALOTISSEMENT«, »PRIMACOMPTEUR«, »PRIMAVILLAGE«, »PRIMAFAMILLE«, »PRIMAPAC«, »PRIMAENERGY«, »PRIMA CHAUFFAGE«, »PRIMA CLIM«, »PRIMAGRILL« og »PRIMAWATT«, for varer i klasse 11

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen forkastes

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

**Sag anlagt den 8. april 2014 — Gmina Miasto Gdynia og Port Lotniczy Gdynia Kosakowo mod
Kommissionen****(Sag T-215/14)**

(2014/C 175/67)

*Processprog: polsk***Parter**

Sagsøgere: Gmina Miasto Gdynia (Gdynia, Polen) og Port Lotniczy Gdynia Kosakowo sp. z o.o. (Gdynia) (ved advokat T. Koncewicz)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

— Europa-Kommissionens afgørelse af 11. februar 2014 i sag SA.35 388, hvormed det blev fastsat, at Polen skal kræve den uretmæssigt udbetalte statsstøtte til lufthavnen Gdynia-Kosakowo tilbagebetalt, annulleres.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført følgende anbringender.

1. Første anbringende:

— Kommissionen har handlet vilkårligt og begået en åbenbar fejl ved fastlæggelsen af de faktiske omstændigheder, der ligger til grund for den anfægtede afgørelse, og følgelig misbrugt skønsmagten samt foretaget en åbenbar urigtig bevisvurdering.

2. Andet anbringende:

— Kommissionen har ikke foretaget en efterprøvelse af de faktorer og omstændigheder, der er relevante for den retlige bedømmelse af investeringerne i lufthavnen Gdynia-Kosakowo.

3. Tredje anbringende:

— Kommissionen har misbrugt skønsmagten i henhold til retspraksis, hvorefter et organ, der råder over en skønsmagt, skal redegøre for, hvorfor bestemte beviser og faktiske omstændigheder tages i betragtning, mens andre derimod forkastes.

4. Fjerde anbringende:

— En tilsidesættelse af artikel 107, stk. 1, TEUF sammenholdt med et almindeligt princip i EU-retten — princippet om retssikkerhed og et organs loyalitet over for retssubjekterne — som følge af urigtig anvendelse og fortolkning.

5. Femte anbringende:

— Tilsidesættelse som følge af en urigtig retlig subsumtion af de faktiske omstændigheder og beviserne, hvorfor den anfægtede afgørelse er i strid med artikel 107, stk. 1, TEUF, idet det lægges til grund, at betingelserne for at fastslå, at sagsøgerens foranstaltninger er i overensstemmelse med kriteriet om den private investor, ikke var opfyldt, og det ikke var godtgjort, at investeringsprojektet ville være blevet gennemført af en privat investor — med den konsekvens, at investeringerne i lufthavnen Gdynia-Kosakowo blev anset for retsstridig statsstøtte.

Sag anlagt den 2. april 2014 — Regione autonoma della Sardegna mod Kommissionen

(Sag T-219/14)

(2014/C 175/68)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Regione autonoma della Sardegna (ved advokaterne T. Ledda, S. Sau, G. Roberti, G. Bellitti og I. Perego)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

— Den anfægtede afgørelse annulleres helt eller delvist, for så vidt som den:

— kvalificerede kompensationen for den offentlige tjeneste i medfør af regionallov nr. 15 af 7. august 2012 og kapitalindskuddet vedtaget af Saremars generalforsamling den 15. juni 2012 som statsstøtte,

- fastslog, at disse foranstaltninger var uforenelige med det indre marked og anordnede deres tilbagesøgning.
- Artikel 4, litra f), i afgørelse 1012/21/EU og punkt 9 i Den Europæiske Unions rammebestemmelser for statsstøtte i form af kompensation for offentlig tjeneste (2011) erklæres i henhold til artikel 277 TEUF ugyldige og uanvendelige.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Dette søgsmål er rettet mod Europa-Kommissionens afgørelse af 22. januar 2014, vedrørende støtteforanstaltningerne SA.32014 (2011/C), SA.32015 (2011/C), SA.32016 (2011/C), som regionen Sardinien gennemførte til fordel for Saremar. Ved denne afgørelse erklæres den støtte, som sagsøgeren ydede til Saremar for at sikre leveringen af den tjenesten af almen interesse med søtransport mellem Sardinien og fastlandet, der blev foretaget i 2011-2012 med henblik på at maksimere brugernes økonomiske adgang, for uforenelig med det indre marked.

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført seks anbringender.

1. Kommissionen har tilsidesat artikel 106, stk. 2, TEUF, idet den har foretaget en urigtig vurdering af de faktiske omstændigheder og givet en mangelfuld begrundelse, idet den ud over at have defineret Saremars forpligtelse til offentlige tjenester ukorrekt, ikke blot har begrænset sig til at foretage en vurdering af den åbenbare fejl, men har grebet ind i den materielle del af medlemsstatens beslutninger, hvorved den har interverneret i disses valg af social og økonomisk politik.
2. Kommissionen har tilsidesat artikel 107, stk. 1, TEUF og artikel 106, stk. 2, TEUF, idet den fandt, at kravene fastsat i Altmark-dommen ikke var opfyldt i det foreliggende tilfælde. Kommissionen har i den forbindelse foretaget en urigtig vurdering af de faktiske omstændigheder og givet en mangelfuld begrundelse, idet den bl.a. har fundet, at markedet udviste passende og tilstrækkelige garantier for at opfylde de af regionen identificerede krav til en offentlig tjeneste.
3. Kommissionen har endvidere tilsidesat artikel 106, stk. 2, TEUF samt beslutning nr. 2005/824/EF og afgørelse nr. 2012/21/EU, og har foretaget en urigtig vurdering af de faktiske omstændigheder og givet en mangelfuld begrundelse, for så vidt som den (i) har fundet, at beslutning 2005/824/EF ikke fandt anvendelse *ratione temporis*; (ii) under alle omstændigheder har konkluderet, at de ved nævnte beslutninger fastsatte principper ikke var opfyldt i det foreliggende tilfælde.
4. Kommissionen har tilsidesat artikel 106, stk. 2, TEUF og foretaget en urigtig vurdering af de faktiske omstændigheder og givet en mangelfuld begrundelse, for så vidt som den har kvalificeret selskabet Saremar som en kriseramet virksomhed i henhold til retningslinjerne for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder.
5. Kommissionen har tilsidesat artikel 106, stk. 2, TEUF, idet den har foretaget en urigtig vurdering af de faktiske omstændigheder og givet en mangelfuld begrundelse ved at finde, at betingelserne for, at de foranstaltninger, der er fastsat i Den Europæiske Unions rammebestemmelser for statsstøtte i form af kompensation for offentlig tjeneste (2011), ikke var opfyldt.
6. Kommissionen har tilsidesat artikel 107, stk. 1, TEUF og foretaget en urigtig vurdering af de faktiske omstændigheder og givet en mangelfuld begrundelse hvad angår arten af regionen Sardinien's rekapitalisering af selskabet Saremar, idet den har fundet, at denne medførte en fordel for Saremar og alligevel var i overensstemmelse med minimumseksport-kreditpræmien.

Sag anlagt den 2. april 2014 — Saremar mod Kommissionen

(Sag T-220/14)

(2014/C 175/69)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Saremar — Sardegna Regionale Marittima SpA (Cagliari, Italien) (ved advokaterne G. Roberti, G. Bellitti og I. Perego)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres helt eller delvist, for så vidt som:
 - den kvalificerer kompensationen for offentlig tjeneste i henhold til den regionale lov nr. 15 af 7. august 2012 og det kapitalindskud, der blev besluttet på Saremars generalforsamling den 15. juni 2012, som statsstøtte,
 - den fastslår, at sådanne foranstaltninger er uforenelige med det indre marked, og at der skal ske tilbagesøgning.
- Det fastslås, at artikel 4, litra f), i afgørelse 2012/21/EU og punkt 9 i Den Europæiske Unions rammebestemmelser for statsstøtte i form af kompensation for offentlig tjeneste(2011) i henhold til artikel 277 TEUF er ulovlige og uanvendelige.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som dem, der er blevet gjort gældende i sag T-219/14, Regione autonoma della Sardegna mod Kommissionen.

Sag anlagt den 10. april 2014 — Deluxe Laboratories mod KHIM (deluxe)**(Sag T-222/14)**

(2014/C 175/70)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Deluxe Laboratories, Inc. (Burbank, De Forenede Stater) (ved advokat S. Serrat Viñas)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 22. januar 2014 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1250/2013-2) annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det omhandlede EF-varemærke: Et figurmærke indeholdende ordbestandsdelen »deluxe« for varer og tjenesteydelser klasse 9, 35, 37, 39, 40, 41, 42 og 45 — EF-varemærkeansøgning nr. 11 253 044

Undersøgerens afgørelse: Afslag på ansøgningen

Appellkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde:

- Tilsidesættelse af artikel 75 i forordning nr. 207/2009
- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 207/2009

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009
- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 3, i forordning nr. 207/2009
- Tilsidesættelse af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning, af princippet om erhvervede rettigheder og af princippet om fællesskabsretsakters lovlighed.

Rettens kendelse af 1. april 2014 — Hangzhou Zhejiang University Sunny Energy Science and Technology mod Kommissionen

(Sag T-144/13) ⁽¹⁾

(2014/C 175/71)

Processprog: fransk

Formanden for Femte Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 123 af 27.4.2013.

Rettens kendelse af 1. april 2014 — Ningbo Qixin Solar Electrical Appliance mod Kommissionen

(Sag T-145/13) ⁽¹⁾

(2014/C 175/72)

Processprog: fransk

Formanden for Femte Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 123 af 27.4.2013.

Rettens kendelse af 1. april 2014 — Zhejiang Sunflower Light Energy Science & Technology mod Kommissionen

(Sag T-146/13) ⁽¹⁾

(2014/C 175/73)

Processprog: fransk

Formanden for Femte Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 123 af 27.4.2013.

Rettens kendelse af 1. april 2014 — Zhejiang Yuhui Solar Energy Source mod Kommissionen

(Sag T-147/13) ⁽¹⁾

(2014/C 175/74)

Processprog: fransk

Formanden for Femte Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 123 af 27.4.2013.

**Rettens kendelse af 2. april 2014 — Lesaffre et Compagnie mod KHIM — Louis Baking Company
(BAKING CENTER BY TECHNOLINE)**

(Sag T-575/13) ⁽¹⁾

(2014/C 175/75)

Processprog: fransk

Formanden for Sjette Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 31 af 1.2.2014.

RETTE FOR EU-PERSONALESAGER

Sag anlagt den 17. februar 2014 — ZZ mod Kommissionen

(Sag F-14/14)

(2014/C 175/76)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: ZZ (ved advokat A. Carrozzini)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Annulation af afgørelsen om tilbagebetaling af diverse beløb, der er indeholdt i sagsøgerens invaliditetsydelse for månederne april til september 2013.

Sagsøgerens påstande

- De afgørelser, som er indeholdt i sagsøgerens pensionsoversigter for månederne april til september 2013, om at foretage indeholdelse i den invaliditetsydelse, som sagsøgeren var berettiget til i de førnævnte måneder, af et beløb på 504,67 EUR for april, 504,72 EUR for maj og 508,38 EUR for juni til september 2013, annulleres.
- Om fornødent annulleres afgørelsen, uanset dens form, om afslag på klagerne af 16. juli 2013 og 7. oktober 2013 over de førnævnte afgørelser.
- Enhver afgørelse, som er indeholdt i skrivelsen af 24. oktober 2013 med referencen »Ref. Ares(2013)3327388 — 24.10.2013« i øverste højre hjørne på første side, annulleres.
- Enhver afgørelse i skrivelsen af 17. maj 2013 annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgeren følgende beløb: 1) 504,67 EUR med tillæg af renter på 10 % p.a. med årlig opskrivning, med virkning fra den 1. maj 2013, og indtil effektiv betaling sker; 2) 504,72 EUR med tillæg af renter på 10 % p.a. med årlig opskrivning, med virkning fra den 1. juni 2013, og indtil effektiv betaling sker; 3) 508,38 EUR med tillæg af renter på 10 % p.a. med årlig opskrivning, med virkning fra den 1. juli 2013, og indtil effektiv betaling sker; 4) 508,38 EUR med tillæg af renter på 10 % p.a. med årlig opskrivning, med virkning fra den 1. august 2013, og indtil effektiv betaling sker; 5) 508,38 EUR med tillæg af renter på 10 % p.a. med årlig opskrivning, med virkning fra den 1. september 2013, og indtil effektiv betaling sker; 6) 508,38 med tillæg af renter på 10 % p.a. med årlig opskrivning, med virkning fra den 1. oktober 2013, og indtil effektiv betaling sker.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 24. februar 2014 — ZZ mod Kommissionen

(Sag F-16/14)

(2014/C 175/77)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: ZZ (ved advokat S. Orlandi)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Påstand om annullation af afgørelsen om overførsel af sagsøgerens pensionsrettigheder til Unionens pensionsordning, hvorved anvendes de nye almindelige gennemførelsesbestemmelser til artikel 11 og 12 i bilag VIII til tjenstemandsvedtægten.

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at artikel 9 i de almindelige gennemførelsesbestemmelser til artikel 11 og 12 i bilag VIII til vedtægten er ulovlig.
- Afgørelsen af 24. maj 2013 om at godskrive af de pensionsrettigheder, som sagsøgeren har erhvervet forud for hans tiltrædelse af tjenesten, i forbindelse med overførslen af disse til Den Europæiske Unions institutioners pensionsordning, i medfør af de almindelige gennemførelsesbestemmelser til artikel 11, stk. 2, i bilag VIII til tjenstemandsvedtægten, annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 10. marts 2014 — ZZ mod EØSU**(Sag F-20/14)**

(2014/C 175/78)

Processprog: fransk

Parter*Sagsøger:* ZZ (ved advokat N. Nikolajsen)*Sagsøgt:* Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg**Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten**

Påstand om annullation af EØSU's afgørelse om afslag på sagsøgerens ansøgning om tidlig pensionering uden nedsættelse af pensionsrettigheder i medfør af artikel 9, stk. 2, i bilag VIII til vedtægten.

Sagsøgerens påstande

- Annullation af EØSU's afgørelse om afslag på at give sagsøgeren adgang til, for 2013, at være omfattet af artikel 9, stk. 2, i bilag VIII til vedtægten, i den affattelse, der var gældende indtil den 31. december 2013.
- Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 21. marts 2014 — ZZ mod KHIM**(Sag F-24/14)**

(2014/C 175/79)

Processprog: engelsk

Parter*Sagsøger:* ZZ (ved advokat H. Tettenborn)*Sagsøgt:* Kontoret for Harmonisering i Det Indre Marked (Varemærker og Design)**Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten**

Annullation af sagsøgerens bedømmelsesrapport for perioden fra den 1. oktober 2011 til den 31. december 2012 samt påstand om erstatning.

Sagsøgerens påstande

- Annulation af den bedømmelsesrapport, der blev udstedt til sagsøgeren for perioden fra den 1. oktober 2011 til den 31. december 2012 som afsluttet og undertegnet af bedømmeren.
- KHIM tilpligtes at betale en passende erstatning efter Rettens skøn — dog ikke under et beløb på 500 EUR — til sagsøgeren for den økonomiske og ikke-økonomisk skade, han har lidt som følge af den anfægtede bedømmelsesrapport.
- KHIM tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 24. marts 2014 — ZZ mod Parlamentet**(Sag F-26/14)**

(2014/C 175/80)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: ZZ (ved advokaterne L. Levi, C. Bernard-Glanz og A. Tymen)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Påstand om annulation af afgørelsen om afslag på den ansøgning om bistand, som sagsøgeren har indgivet vedrørende psykisk chikane.

Sagsøgerens påstande

- Annulation af den stiltiende afgørelse om afslag på sagsøgerens ansøgning om bistand af 13. februar 2013.
- Annulation af afgørelsen af 18. december 2013 om afslag på sagsøgerens klage af 26. august 2013.
- Sagsøgerens tildeles en erstatning som kompensation for hans tab på EUR 7 500 for det økonomiske tab og på EUR 50 000 for det ikke-økonomiske tab.
- Europa-Parlamentet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 28. marts 2014 — ZZ mod Kommissionen**(Sag F-30/14)**

(2014/C 175/81)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: ZZ (ved advokat V. Wellens)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Annulation af afgørelse om at pålægge sagsøgeren den disciplinære sanktion degradering.

Sagsøgerens påstande

- Annullation af afgørelsen om at degradere sagsøgeren, fordi denne havde undladt at meddele Kommissionen, at han ud over at modtage familietillæg i form af børnetilskud i henhold til tjenestemandsvedtægtens artikel 67, stk. 2, også modtog et nationalt tillæg af samme art.
 - Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.
-

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA